

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS,
DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW

COMMISSION DE L'ECONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'EDUCATION,
DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

VAN

DU

05-07-2000

05-07-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 5 juli 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - COM 257

Interpellatie van de heer Claude Eerdeken tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de activiteiten van Arden'Humus te Andenne-Seilles" (nr. 452)

sprekers : **Claude Eerdeken**, voorzitter van de PS-fractie, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

- motie

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het Europees schoolmelkprogramma" (nr. 2141)

sprekers : **Frieda Brepoels**, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

Mondelinge vraag van de heer Arnold Van Aperen aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het instellen van een ecologische zesmijlszone in de warrelnetvisserij, de mariene zones en de windmolenparken" (nr. 2267)

sprekers : **Arnold Van Aperen**, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

Mondelinge vraag van de heer Arnold Van Aperen aan de minister van Landbouw en Middenstand over "de controle op de economische band van vissersvaartuigen" (nr. 2268)

sprekers : **Arnold Van Aperen**, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Mie Descheemaeker aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het Fun Shopping Center" (nr. 2273)

sprekers : **Anne-Mie Descheemaeker**, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Landbouw en Middenstand over "de soldenwetgeving" (nr. 2296)

sprekers : **Trees Pieters**, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de achterstelling van de Rijksarchieven in de provincies ten overstaan van de andere wetenschappelijke instellingen" (nr. 2091)

sprekers : **Frieda Brepoels**, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Sommaire

Mercredi 5 juillet 2000

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE COM 257

Interpellation de M. Claude Eerdeken au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les activités d'Arden'Humus à Andenne-Seilles" (n° 452)

orateurs : **Claude Eerdeken**, président du groupe PS, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

- motion

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "le programme européen relatif à la distribution de lait dans les écoles" (n° 2141)

orateurs : **Frieda Brepoels**, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

Question orale de M. Arnold Van Aperen au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "la création d'une zone écologique de six miles, la pêche au trémail, les zones marines et les parcs d'éoliennes" (n° 2267)

orateurs : **Arnold Van Aperen**, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

Question orale de M. Arnold Van Aperen au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "le contrôle du lien économique des bâtiments de pêche" (n° 2268)

orateurs : **Arnold Van Aperen**, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

Question orale de Mme Anne-Mie Descheemaeker au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les Fun shopping centers" (n° 2273)

orateurs : **Anne-Mie Descheemaeker**, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "la législation régissant les soldes" (n° 2296)

orateurs : **Trees Pieters**, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la discrimination des Archives du Royaume, situées en province par rapport aux autres institutions scientifiques" (n° 2091)

orateurs : **Frieda Brepoels**, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de personeelsformatie van het Rijksarchief in de provincies" (nr. 2089)	16	Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le cadre du personnel des Archives du Royaume dans les provinces" (n° 2089)	16
<i>sprekers</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de personeelsomkadering in het Algemeen Rijksarchief" (nr. 2088)	18	Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le cadre du personnel des Archives générales du Royaume" (n° 2088)	18
<i>sprekers</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de veiligheid en de huisvesting van de Rijksarchieven" (nr. 2090)	19	Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la sécurité et les locaux des Archives du Royaume" (n° 2090)	19
<i>sprekers</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Frieda Brepoels, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "het Paleis voor Schone Kunsten" (nr. 2118)	19	Question orale de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le Palais des Beaux Arts" (n° 2118)	19
<i>sprekers</i> : Simonne Creyf, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Simonne Creyf, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de malaise binnen de wetenschappelijke instellingen" (nr. 2176)	21	Question orale de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le malaise dans les institutions scientifiques" (n° 2176)	21
<i>sprekers</i> : Simonne Creyf, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Simonne Creyf, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van de heer Jan Eeman aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "uitleenprogramma's en collecties van Koninklijke musea aan de federale ministeries" (nr. 2212)	23	Question orale de M. Jan Eeman au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les programmes de prêt de collections des Musées royaux aux ministères fédéraux" (n° 2212)	23
<i>sprekers</i> : Jan Eeman, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Jan Eeman, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	
Mondelinge vraag van mevrouw Martine Dardenne aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de recente verklaring van de Raad van Europa in verband met richtlijn 98/44 betreffende de octrooiverlening op levend materiaal" (nr. 2303)	24	Question orale de Mme Martine Dardenne au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la déclaration récente du Conseil de l'Europe à propos de la directive 98/44 relative au brevetage du vivant" (n° 2303)	24
<i>sprekers</i> : Martine Dardenne, Charles Picqué , minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid		<i>orateurs</i> : Martine Dardenne, Charles Picqué , ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes	

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 5 JUILLET 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 5 JULI 2000

De vergadering wordt geopend om 10.42 uur door mevrouw **Muriel Gerkens**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.42 heures par Mme **Muriel Gerkens**, présidente.

Interpellation de M. Claude Eerdeken au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les activités d'Arden'Humus à Andenne-Seilles" (n° 452)

Interpellatie van de heer Claude Eerdeken tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de activiteiten van Arden'Humus te Andenne-Seilles" (nr. 452)

M. Claude Eerdeken (PS) : Madame la présidente, j'avais déjà eu l'occasion, il y a quelques mois, d'interpeller le ministre dans un sens positif et constructif, pour attirer son attention sur ce qui me paraissait être un véritable problème.

Je rappelle brièvement le contexte de ce dossier. Arden'Humus est une société qui a démarré ses activités à la fin de l'année 1994. Elle reçoit un permis d'exploiter pour fabriquer du compost à partir de déchets verts et, dès 1995, nous constatons qu'au lieu d'amener les produits autorisés sur le site, elle se livre à un trafic transfrontalier de déchets provenant, notamment, de l'industrie pharmaceutique et que, sous prétexte de fabriquer du compost, cinq hectares de terrain sont transformés en une immense décharge à ciel ouvert. Malgré l'apposition de scellés par la Région et de multiples procédures qui durent depuis des années, les dirigeants de la société continuent à amener sans cesse des déchets.

Face à cette situation, l'autorité locale avait commandé, durant l'été dernier, une étude à la SPAQUE, organisme chargé de l'analyse et de la réhabilitation des sites pollués en Région wallonne. La SPAQUE avait déposé, à l'automne 1999, un rapport extrêmement accablant, constatant notamment que la plupart des déchets amenés, des boues d'épuration industrielles ou autres, étaient toxiques ou dangereux au regard de la réglementation wallonne.

J'avais interpellé le ministre il y a six mois au motif que j'avais constaté dans le dossier l'existence d'une demande introduite par Fertino, société soeur d'Arden'Humus, le 15 juillet 1999, pour pouvoir utiliser en agriculture des produits amenés sur le site et que la SPAQUE qualifiait de dangereux ou toxiques. Voilà la situation.

M. le ministre avait répondu de façon tout à fait légitime qu'il serait très attentif afin d'éviter tout péril en matière d'utilisation dans l'agriculture de produits indésirables et l'affaire en était restée là. J'étais très heureux d'avoir, grâce à cette interpellation, pu attirer l'attention du ministre responsable sur un problème potentiel.

Mais cette affaire rebondit. En effet, au début de cette année a été commandée une étude de santé publique à l'Institut Erasme de l'ULB. J'ai eu l'occasion d'interpeller hier après-midi à ce sujet Mme Aelvoet en sa qualité de ministre fédéral ayant la santé publique dans ses attributions.

Je viens de communiquer ce rapport à M. le ministre et je vais vous donner lecture de la page 40 de ce document. Il s'agit d'une étude réalisée par les professeurs De Brouwer, Jacob, Dujardin, Aubry, une équipe pluridisci-

Claude Eerdeken

plinaire de professeurs d'université. Ce rapport est établi par le Laboratoire de santé au travail et de toxicologie du milieu, Ecole de santé publique, Université libre de Bruxelles.

Je n'entre pas dans les détails mais l'essentiel de ce rapport se trouve en page 40 : "(...) L'ensemble de ces constatations sur lesquelles se pose notre analyse, notamment l'implantation d'Arden'Humus à proximité immédiate d'une agglomération de l'ordre de 20 000 habitants, ainsi que l'utilisation de substances toxiques d'origine industrielle et pharmaceutique, nous permet d'affirmer que la situation sanitaire ainsi provoquée est de nature à porter préjudice à la santé de la population environnante, à moyen et long terme."

Cette phrase du rapport concerne la responsabilité de M. Foret, en sa qualité de ministre régional, et de Mme Aelvoet, en sa qualité de ministre fédéral ayant la santé dans ses attributions. C'est la dernière phrase du rapport qui concerne la responsabilité du ministre fédéral ayant l'agriculture dans ses attributions, où il est dit : "(...) De même, l'utilisation de compost en culture risque de contaminer la chaîne alimentaire de toxines indésirables."

Cela signifie qu'Arden'Humus, qui n'a jamais fait qu'entreposer des déchets, n'a jamais fabriqué une tonne de compost qui ait pu être certifiée, à juste titre d'ailleurs. Je crois que l'administration fédérale a bien fait son travail en ne donnant pas l'agrément.

Il ressort d'un rapport universitaire que si, un jour, on souhaitait utiliser ce compost en culture privée, industrielle ou en agriculture, on risque de polluer la chaîne alimentaire et de connaître, en quelque sorte, une répétition de l'affaire de la dioxine.

C'est pourquoi j'estime de mon devoir, par cette interpellation, d'attirer l'attention du gouvernement pour que, sur la base de ce rapport, on ne permette pas à Arden'Humus ou à des sociétés soeurs - toute une série de sociétés off-shore - d'obtenir un agrément.

Des personnes ont trafiqué, à partir des Pays-Bas ou de l'Allemagne, pour amener des déchets interdits au sens de la réglementation wallonne. Nous avons affaire à des gens pour lesquels tous les coups sont permis.

Il est donc de mon devoir de parlementaire d'attirer l'attention du gouvernement et de vous, monsieur le ministre, en particulier, pour que, compte tenu du grave danger potentiel - si on n'y est pas attentif - que fait peser cette société sur la santé de la population, il ne soit pas fait utilisation de ce compost en agriculture et qu'aucun agrément ou certification ne puisse être concédé à Arden'Humus.

Les dossiers sont édifiants. Un captage d'eau, situé à quelques centaines de mètres de cette entreprise, est inutilisable à cause d'une grave pollution avérée et dont on peut espérer qu'elle ne soit pas irréversible.

M. Jaak Gabriels, ministre : Madame la présidente, chers collègues, M. Eerdeken m'a déjà interpellé en cette matière. Il avait fait référence à une étude de l'ULB dont nous avons reçu les conclusions. Celles-ci sont très claires.

La société Arden'Humus est active dans le domaine des déchets. Je rappelle qu'il s'agit là d'une compétence exclusive des régions et, en l'occurrence, il appartient à la Région wallonne de s'assurer que ces déchets reçoivent une destination légale. Au stade actuel, cette société n'a aucune activité réelle dans le domaine agricole, spécialement en ce qui concerne la commercialisation des matières premières.

Le rapport de l'ULB auquel vous faites allusion, m'est parvenu très récemment. Il sera transmis au service compétent pour une étude approfondie.

Je ne peux que confirmer que la société en question ne dispose pas à ce jour d'une dérogation quelconque du ministère fédéral de l'Agriculture pour pouvoir commercialiser un compost. Si une demande en ce sens m'était adressée, l'Inspection générale des matières premières ne manquerait pas d'examiner avec le soin habituel à la fois l'intérêt agronomique et la sécurité du produit. Toute information nouvelle, telle que le rapport de l'ULB, sera prise en compte pour évaluer, le cas échéant, une demande de dérogation.

Avec la conclusion de cette étude de l'ULB dont nous disposons aujourd'hui, nous sommes encore mieux armés pour refuser une demande qui nous parviendrait dans ce sens.

M. Claude Eerdeken (PS) : Madame la présidente, je suis entièrement satisfait de la réponse du ministre.

La présidente : En conclusion de cette discussion, une motion a été déposée.

Tot besluit van deze bespreking werd volgende motie ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Muriel Gerken et MM. Jacques Chabot, Bruno Van Grootenbrulle, Henk Verlinde et Arnold Van Aperen est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Claude Eerdeken

présidente

et la réponse du ministre de l'Agriculture et des Classes Moyennes, vu le rapport réalisé par l'Ecole de Santé publique de l'ULB, concluant au fait que le compost de la société Arden'Humus ne peut être utilisé en agriculture ou culture, sous peine de polluer la chaîne alimentaire;

demande au ministre responsable, sur la base de ce rapport universitaire, de refuser tout agrément à Arden'Humus, Festino ou sociétés y liées pour l'utilisation du compost produit à partir du site concerné."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Muriel Gerken en de heren Jacques Chabot, Bruno Van Grootenbrulle, Henk Verlinde en Arnold Van Aperen en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Claude Eerdeken

en het antwoord van de minister van Landbouw en Middenstand, gelet op het door de Ecole de Santé Publique van de ULB opgesteld verslag, waarin men tot het besluit komt dat de compost van het bedrijf Arden'Humus niet in de landbouw of in de teelt mag worden gebruikt teneinde de voedselketen niet te besmetten;

vraagt de bevoegde minister, op grond van bovengenoemd verslag, Arden'Humus, Festino of de daarmee verbonden bedrijven, iedere vergunning voor het gebruik van op die site geproduceerd compost te weigeren."

Le vote sur la motion aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de motie zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het Europees schoolmelkprogramma" (nr. 2141)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "le programme européen relatif à la distribution de lait dans les écoles" (n° 2141)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, ik had de minister graag een vraag gesteld over het voorstel om het schoolmelkprogramma te wijzigen dat momenteel op de tafel van de Europese Commissie ligt. Het is de bedoeling om de integrale subsidiëring van schoolmelk door de Europese Unie in de toekomst te halveren.

Het voorstel zou bepalen dat de lidstaten zelf de andere helft moeten financieren of de kostprijs moeten doorrekenen aan de melkproducenten en/of de zuivelindustrie. Ik dacht dat de Europese subsidieregeling in 1983

bedoeld was om het drinken van melk bij jongeren aan te moedigen als een gezond alternatief voor het gigantische aanbod aan frisdranken. Het voorstel van Europees landbouwcommissaris Fischler lijkt mij dan ook nefaste gevolgen te zullen hebben voor de melkconsumptie in ons land.

Mijnheer, ik heb een drietal vragen voor u. Staat u achter het voorstel van de Europese Commissie ? Zo ja, zullen de extra kosten door de federale overheid worden gedragen of zullen ze worden doorgerekend aan de melkproducenten en/of de zuivelindustrie ? Hoeveel bedraagt die financiering van 50% op dit ogenblik ? Zo neen, welke acties zult u ondernemen om het nodige weerwerk te leveren binnen de volgende Europese beslissingsronde ?

Ik had ook graag geweten hoeveel Belgische scholen op dit ogenblik een subsidiëring ontvangen uit dit programma ? Aan welke voorwaarden moet een school voldoen ? Over hoeveel liter melk gaat het ? Hoeveel kinderen nemen deel aan dit project ? Welke financiële regeling wordt hiervoor in ons land toegepast ?

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, collega's, de besprekingen op Europees niveau over de steunregeling voor melk die in de scholen wordt verdeeld, zijn nog steeds aan de gang.

Ik ben niet akkoord gegaan met het voorstel van de Commissie en ik heb dit op de Europese Landbouwrapad dan ook uitdrukkelijk gezegd. Ik was trouwens niet de enige die kritiek uitte en samen met vertegenwoordigers van andere lidstaten tracht ik de Commissie ervan te overtuigen vooralsnog haar voorstel te herzien. Op die manier kan worden gekomen tot een ruimere communautaire tussenkomst zonder daarvoor de lidstaten, de nijverheid of de producenten te verplichten de steunverlening van de Europese Unie te vervullen. Dit punt staat op de agenda van de volgende Landbouwrapad die in de derde week van juli plaatsvindt.

In 1999 kwamen 6 095 scholen, 1 980 zomerkampen en 472 vakantiecampen in aanmerking voor communautaire subsidies voor de melk die aan de scholieren wordt verdeeld. Om voor deze subsidies in aanmerking te komen, moeten de aanvragers zich ertoe verbinden uitsluitend melkproducten te verdelen aan leerlingen of kinderen van de instelling waarvoor de steun werd aangevraagd. Het bedrag van de ontvangen steun moet worden terugbetaald voor zover dit hoger ligt dan de toegelaten hoeveelheden, namelijk 0,25 liter per leerling of kind per dag. Het bedrag van de ontvangen steun moet worden terugbetaald indien de producten die werden aangekocht in het kader van deze steunregeling een andere bestemming als voorzien, hebben gekregen. Alle

Jaak Gabriels

bewijsdocumenten die een aanvraag verantwoorden, moeten ter beschikking worden gesteld van de bevoegde overheden en alle fysische inspecties moeten worden toegestaan.

In 1999 werd steun toegekend voor een totale hoeveelheid van 6 320 000 liter melk ten bedrage van 50% voor volle melk en 50% voor halfvolle melk. Het potentieel aantal leerlingen waarop deze steunregeling van toepassing was, bedroeg 814 000. Er bestaat momenteel geen nationale financiële tussenkomst. De totale hoeveelheid steunverlening is afkomstig uit de communautaire fondsen en wordt uitbetaald door de diensten van het Bestuur voor Landbouwproductiebeheer van mijn departement.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, ik kan de minister alleen maar bedanken voor zijn antwoord en hopen dat hij voldoende steun zal krijgen van zijn collega's om binnen enkele weken te slagen in zijn opzet, namelijk een grotere bijdrage van de Europese Unie voor het voortzetten van dit programma in de toekomst.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Arnold Van Aperen aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het instellen van een ecologische zesmijszone in de warrelnetvisserij, de mariene zones en de windmolenparken" (nr. 2267)

Question orale de M. Arnold Van Aperen au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "la création d'une zone écologique de six miles, la pêche au trémail, les zones marines et les parcs d'éoliennes" (n° 2267)

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, onlangs is het koninklijk besluit van 18 maart 1999 met betrekking tot de driemijszone en het verbod voor vaartuigen van meer dan 70 brutoton om binnen deze zone op tong te vissen met een jaar verlengd. Deze maatregelen worden door de kustvissers en hun beroepsorganisaties toegejuicht. Het is een eerste stap die best kan worden uitgebreid tot de zesmijszone, met bescherming van alle vissoorten binnen deze zone. De situatie is immers zo dat vaartuigen van meer dan 70 brutoton binnen de driemijszone op andere vissoorten vissen. Toevallig wordt er echter zeer dikwijls tong en andere platvis zoals schol en schaar gevangen. Dat is natuurlijk zeer nadelig voor de kustvissers die alleen binnen deze zone mogen vissen. De vaartuigen van meer dan 70 brutoton mogen overal vissen. Bovendien blijken vele van deze vaartuigen dan ook nog in Nederlandse handen te zijn.

De zesmijszone kan overigens op sommige plaatsen een ecologische zone worden. U weet dat de Europese Commissie momenteel het instellen van mariene zones onderzoekt. Deze gebieden zouden beschermde paaien en broedplaatsen zijn ter bevordering van de visbestanden. Het totstandkomen van mariene zones is niet onverenigbaar met duurzame visserij of aquacultuur, aldus de Economische Commissie.

Naast de tongvisserij in de driemijszone is ook de warrelnetvisserij een steen des aanstoots voor de kustvisserij. Opnieuw blijkt de bescherming van de tong een maat voor niets te zijn. De Europese Commissie heeft onder sterke druk van de Franse visserijlobby haar voorstel voor een verbod op deze vorm van vissen opgeheven. Deze viswijze is nochtans verwoestend voor het in stand houden van het visbestand vermits ook de jonge en kleine vissen in de netten verstrikt raken.

Tot slot is er nog het onderwerp van het windmolenpark in zee. Met de inplanting van dit windmolenpark voor de kust gaan een aantal visserijgronden teloor. De kustvisserij die zware concurrentie te verduren heeft, krijgt dan nogmaals een opdoffer te verwerken. Enige compensatie voor deze subsector lijkt dan ook zeer verantwoord. Bovendien is het aangewezen dat deze sector bij het tot stand komen van het project nauw betrokken wordt bij de plaatsbepaling van het windmolenpark. Hij moet ook bij de realisatie van het project betrokken worden opdat de hinder voor de kustvisserij zo beperkt mogelijk blijft. Het is heel nuttig als vertegenwoordigers van de sector zouden kunnen meewerken aan de plaatsbepaling en de besprekingen. Tot slot is het van belang dat de plaats van zo'n windmolenpark in zee niet los mag worden gezien van de creatie van mariene zones voor onze kust. Tot daar mijn wellicht onvolledige toelichting.

Mijnheer de minister, ik heb een viertal vragen voor u. Ik hoop een gunstig antwoord te kunnen bekomen. Hebt u reeds concrete stappen ondernomen om een zesmijszone in te stellen voor de kustvisserij met bescherming van alle vissoorten, dit ter bevordering van een eerlijker concurrentie ? Hebt u reeds concrete plannen om mariene zones ter bescherming van vele vissoorten aan onze kust ? Bent u van plan om in eigen land een verbod op de warrelnetvisserij in te stellen en binnen de Europese Unie het voortouw te nemen om een Europees verbod te laten instellen ? Is er reeds overleg geweest met de Maritieme Ombudsdienst en de Vlaamse Vissersbond omtrent het windmolenpark ? Hebt u reeds een plan inzake compensaties voor de kustvisserij opgesteld ? Misschien kan ik op deze eenvoudige vragen een uitgebreid antwoord krijgen.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Aperen, u had het over het instellen van een ecologische zesmijszone, de warrelnetvisserij, de mariene zones en de windmolenparken. Op die vragen kunnen duidelijke antwoorden worden gegeven.

Jaak Gabriels

Wat de ecologische zesmijlszone betreft is het inderdaad juist dat bij koninklijk besluit van 18 mei 2000 de visserij op tong binnen een zone van drie zeemijlen uit de kust is verboden voor vissersvaartuigen met een bruto tonnage van meer dan 70 ton en dit voor de periode van 1 juni 2000 tot en met 31 mei 2001. Aldus is de tongvisserij in de driemijlszone voor grotere vaartuigen permanent verboden sinds 6 juni 1998. Deze maatregel komt ten goede aan de kinderkamergebieden, zoals dat heet, die vooral voor tong in onze kustzone van bijzonder belang zijn. Inmiddels nemen lokale vissers reeds gunstige signalen waar. Zo spreekt men van een grotere concentratie juveniel of jonge vis. Het departement Zeevisserij heeft de opdracht gekregen dit op een wetenschappelijke manier te toetsen.

Het weze nog opgemerkt dat de toegang tot de twaalfmijlszone bij EU-verordening werd vastgelegd. Het regelen van de visserij binnen een strook van drie tot twaalf mijl is dan ook een communautaire, dus Europese gelegenheid. Mijn bevoegdheid inzake het verbieden van visserij blijft hier dan ook beperkt tot het nemen van maatregelen voor zover deze betrekking hebben op strikt lokale visbestanden die slechts voor de Belgische vissers van belang zijn, of uitsluitend van toepassing zijn op Belgische vissers. Weliswaar heeft de Europese Commissie dit visseizoen voor het eerst gebieden gesloten voor de visserij ten einde het paaïen niet te verstoren. Dit visseizoen heeft de EU-commissie in de Ierse zee specifieke maatregelen genomen met het oog op het herstel van de kabeljauw, aanwezig aldaar. De paaïgebieden werden gedurende een tiental weken gesloten voor visserij.

Wat het concrete plan betreft inzake het voorzien in extra mariene zones in het kader van de wet ter bescherming van het mariene milieu en de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België, kunnen mariene reservaten worden afgebakend waarin activiteiten van beroepsvisserij beperkt of verboden kunnen worden door de Koning, op gezamenlijke voordracht van de minister van Leefmilieu en mijzelf. Onze kustwateren met een kustlijn van 67 kilometer zijn zeer bescheiden en bieden vrijwel geen ruimte om extra zones in te kleuren waar visserij wordt verbannen.

Het probleem inzake de warrelnetvisserij kan ik enigszins relativeren. De Belgische vissersvloot beschikt over een tweetal warrelnetvissersvaartuigen. Men kan dus stellen dat deze visserijmethode in geen geval een bedreiging vormt voor de visserij en visbestanden. Zolang dit van beperkte omvang blijft, meen ik te mogen stellen dat het een aanvaardbare, toelaatbare invulling is van de vloot, waarbij op een energievriendelijke en rendabele manier enkele visserijfamilies hun brood verdienen. Vermits met deze visserijmethode relatief grotere oppervlaktes worden afgezet met netten, is het duidelijk dat deze visserij-

methode geen stimulansen verdient. Een evenwicht moet worden nagestreefd indien uitbreiding zich zou aankondigen. In elk geval werd de passieve visserij vanop het strand, met name de sportvisserij, strikt gereguleerd. Ik voeg hier nog aan toe dat de twee warrelnetvisserijvaartuigen in peis en vree leven met de rest van de vissersvloot. Er is dus geen verstoring met de andere visserijmethodes.

Ik kom tot uw vraag over de windmolenparken. Deze vraag werd al eerder gesteld aan staatssecretaris Deleuze, onder wiens bevoegdheid dit valt. Enerzijds heb ik het er in principe moeilijk mee om, naast de vele beperkingen die onze visserij kent in onze bescheiden kuststrook, nog extra belemmeringen te aanvaarden die de windmolenparken toch met zich zullen brengen. Anderzijds ben ik ook niet ongevoelig voor de hernieuwbare energiebronnen die de windmolenparken toch te bieden hebben, en in het bijzonder voor het feit dat het hoogste rendement op zee wordt gehaald.

Enerzijds is het belangrijk dat er slechts één park komt, en dit op een weloverwogen locatie, waar alle betrokkenen zich goed bij voelen. Ik pleit voor afbakening, in gemeenschappelijk overleg met de bevoegde ministers en de verschillende gebruikers van de zee zoals de vissers en de scheepvaart in het algemeen. Het is duidelijk dat dergelijke kunstwerken in zee vangstderivingen met zich kunnen brengen. Eventuele compensaties maken het onderwerp uit van besprekingen tussen de betrokken operatoren.

Anderzijds zou de gereserveerde zone voor een windmolenpark, ondanks zijn beperkingen, toch nog zo goed mogelijk voor de visserijsector moeten kunnen benut worden. Daarbij denk ik niet alleen aan eventuele aquacultuur, maar ook aan het uitzetten van juveniele vis in het kader van het heropstarten van de restockingprogramma's.

Inzake overleg met de betrokken sectoren is het duidelijk dat een breed draagvlak wenselijk is. In die context werd door mijn administratie overleg gepleegd met de organisatie die representatief is voor alle rederijen en die daarenboven de enige erkende producentenorganisatie in de visserijsector is. Eventuele andere representatieve organisaties kunnen steeds bij het overleg betrokken worden.

Ik vestig er uw aandacht op dat onlangs, op de nationale visdag in Heist, door alle vertegenwoordigers van de betrokken sectoren werd gepleit om het aanwezig stellen van windmolens te beperken tot de huidige locatie van Zeebrugge en die niet verder uit te breiden. We hebben deze bedenkingen ook meegegeven aan de staatssecretaris voor Energie die daaruit zijn conclusies kan trekken.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat er wel nogal wat problemen zijn, zeker bij dat laatste punt aangaande het windmolenpark.

Inspraak van de mensen zelf is van groot belang om de locatie op zee mee te bepalen. Zij kennen de zee vanbinnen en vanbuiten en zij weten echt - want dat is wel een grote bezorgdheid - waar het best ingeplant moet worden. Ook in de zee worden werken uitgevoerd. Dit wenste ik u toch nog te zeggen. Wellicht komen we daar in de toekomst op terug.

Minister **Jaak Gabriels** : Er zijn twee operatoren die geïnteresseerd zijn, maar dat betekent niet dat daaraan moet worden toegegeven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Arnold Van Aperen aan de minister van Landbouw en Middenstand over "de controle op de economische band van vissersvaartuigen" (nr. 2268)

Question orale de M. Arnold Van Aperen au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "le contrôle du lien économique des bâtiments de pêche" (n° 2268)

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mevrouw de voorzitter, via het koninklijk besluit van 3 februari 1999 werd de maatregel ingevoerd die voertuigen verplicht hun economische band met de thuishaven aan te tonen. De minister heeft toen ook aangekondigd dat hij een verscherpte controle zou laten uitvoeren op deze maatregel en hij zijn doel zeker zou bereiken, namelijk vermijden dat vaartuigen onder Belgische vlag, maar in handen van Nederlandse reders, met hun vangsten zouden uitwijken naar de Nederlandse vismijn.

Kan de minister meer duidelijkheid geven over volgende drie vragen ?

Ten eerste, hoe moeten de reders de economische band met hun thuishaven bewijzen ?

Ten tweede, hoeveel en welke vaartuigen hebben hun economische band al bewezen of moeten bewijzen ?

Ten derde, welke vaartuigen werden gesanctioneerd en welke sancties hebben zij gekregen omdat zij hun economische band met de Belgische thuishaven niet konden bewijzen.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb volgend antwoord op de drie korte vragen van collega Van Aperen.

De eerste vraag was hoe de reders hun economische band met de thuishaven moeten bewijzen. Het besluit van 3 februari 1999 van mijn voorganger bepaalt dat de reders een daadwerkelijke economische band met de Belgische kuststreek kunnen bewijzen op basis van vier criteria. Ten eerste wordt dat bewezen als meer dan 50% van de bemanning in de regio langs de Belgische kust woont en er werkelijk verblijft; ten tweede als meer dan 50% van de jaarlijkse aanvoer in Belgische havens plaatsvindt en 67% ervan in onze visafslagen te koop wordt aangeboden. Ten derde is ook een combinatie van deze criteria mogelijk op voorwaarde dat de rekenkundige som in de afzonderlijke percentages ten minste 50% bedraagt. Ten vierde zijn er nog andere criteria. Bij ministerieel schrijven van 30 juni 1999 werd door mijn voorganger het criterium besomming in Belgische vismijnen erkend. De aanvoer diende niet langer per schip plaats te vinden maar kon ook per container. De economische band wordt erkend als 50% van de jaarbesomming in Belgische vismijnen wordt verwezenlijkt.

Als alternatief werd eveneens een combinatie aanvaard van besomming in Belgische havens - ten minste 33,5% van de jaarbesomming - verhoogd met maximum 16,5% van de jaarbesomming via aankoop van goederen, diensten, afschrijvingen en intresten geleverd door bedrijven in België.

Voor een viertal vaartuigen werd een nieuwe variant toegepast waarbij er een combinatie kwam van het criterium bemanning en besomming, verhoogd met de kosten. Als primair criterium nam men de bemanning. Het resterend te bewijzen aandeel kon worden aangetoond via besomming verhoogd met kosten, met dien verstande dat het aandeel kosten, met name aankoop goederen, diensten, intresten en afschrijvingen werd beperkt tot 1/3 van het resterend te bewijzen deel.

De tweede vraag was hoeveel en welke vaartuigen hun economische band al hebben moeten bewijzen. De eerste periode omvat het tweede semester van 1999. Alle 128 vaartuigen dienden aan de verplichtingen terzake te voldoen. De meeste voldeden reeds aan het eerste criterium van de bemanning, waaronder een drietal quota-hoppers. Voor 19 vaartuigen werden andere criteria voorgesteld. Voor 1 vaartuig werd de economische band bewezen via het criterium aanlandingen, terwijl 1 vaartuig uitsluitend via het criterium besomming voldeed. Voor de meeste resterende vaartuigen werd een gehele of gedeeltelijke bewijsvoering geleverd, op basis van het criterium besomming verhoogd met kosten of een combinatie met het criterium bemanning.

De derde vraag was welke vaartuigen werden bestraft en welke sancties zij hebben gekregen omdat zij de economische band met de Belgische thuishaven niet hebben kunnen bewijzen. Voor een twaalfstal vaartuigen werd de economische band onvoldoende aangetoond. Aangezien

Jaak Gabriels

het om een overgangperiode ging heb ik het gepast geacht om de strafmaat, opgenomen in het koninklijk besluit, te halveren. De vaartuigen dienden met ingang van 29 mei 2000 van 7 tot 49 opeenvolgende dagen stil te liggen. Momenteel zijn er nog 2 vaartuigen inactief.

Naast de periode waarin de vaartuigen moesten stilliggen werd het maximum aantal vaartdagen in 2000 ingekort met de duur van de schorsing. Overeenkomstig werd het maximum aantal dagen in de Noordzee - 235 - verminderd.

Mijnheer Van Aperen, wij hadden die sancties liever niet genomen. Van onze vloot, die in totaal 128 schepen omvat, zijn er echter reeds 29 in Nederlandse handen. Van die 29 zijn er 17 die zich meteen in orde hebben gesteld en waarmee we geen enkel probleem hebben. 12 trachten blijkbaar aan die criteria te ontsnappen. De Europese communautaire politiek inzake het visserij-beleid is erop gericht visquota aan landen toe te kennen, binnen de territoriale wateren. Als wij dan vaststellen dat vaartuigen trachten te ontsnappen aan die economische band, moeten wij mijns inziens optreden. In het omgekeerde geval had men wellicht een heel andere toon aangeslagen.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Hoeveel en welke vaartuigen komen op de lijst voor ? Omwille van het economisch belang dring ik erop aan dat de vangsten zo veel als mogelijk in de Belgische vismijnen worden verhandeld. Ook inzake visserij, net zoals voor de land- en tuinbouw, moeten we ons hoeden voor de Nederlandse concurrenten die bijzonder goed onderlegd zijn in het afsnoepen van onze markten.

Minister **Jaak Gabriels** : Ik denk dat iedereen dit standpunt deelt. Mijnheer Van Aperen, ik hoop dat u me de opsomming wil besparen die vrij technisch is. Ik zal u de lijst laten bezorgen van de dagen waarop de schepen, die normaal uitvaren vanuit Belgische havens, hebben stilgelegen.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mijnheer de minister, ik wil een suggestie doen. Als senator heb ik in het verleden de gelegenheid gehad een bezoek te brengen aan een vismijn. Het zou goed zijn dat de commissie eens een bezoek brengt aan een vismijn om de situatie ter plaatse te kunnen vaststellen. Men moet 's morgens vroeg rond 4 uur ter plaatse zijn. Dan kan je de werkelijkheid beleven en hiervan heel wat opsteken.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer Van Aperen, ik heb dit reeds tweemaal mogen meemaken. Het is inderdaad heel vroeg opstaan om op tijd te zijn voor de eerste activiteiten. De commissie kan een dergelijk initiatief nemen.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer Van Aperen, gisteren heeft deze commissie een bezoek gebracht aan de vismijnen van Oostende en Zeebrugge. We hebben gesprekken gevoerd met de Belgische zeevisserij.

De heer **Henk Verlinde** (SP) : Het probleem van de heer Van Aperen kwam niet ter sprake. Er zal echter een nieuw bezoek aan de mijnen worden gebracht om de problematiek van de concurrentievervalsing door de Nederlanders aan te kaarten. De vraag van de heer Van Aperen is volkomen overbodig.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : De problematiek is wel ter sprake gekomen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Mie Descheemaeker aan de minister van Landbouw en Middenstand over "het Fun Shopping Center" (nr. 2273)

Question orale de Mme Anne-Mie Descheemaeker au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les Fun shopping centers" (n° 2273)

Mevrouw **Anne-Mie Descheemaeker** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in Estaimpuis en Moeskroen bestaan er plannen om een megalomaan winkelcentrum op te richten. Het gaat over het zogenaamde CORA-project, een fun shopping center met een hyperwarenhuis, 80 boetieken, 15 horecazaken, 25 filmzalen, 1 bowlingzaal, 1 fitnesszaal en een parking voor 6 000 wagens. In totaal zal de bebouwde oppervlakte 10 hectaren bedragen.

Een dergelijk project zal gevolgen hebben op diverse domeinen zoals milieu en natuur, ruimtelijke ordening, mobiliteit, economie, maar vooral voor de plaatselijke middenstand niet alleen in Moeskroen maar ook in Doornik, Kortrijk, Roeselare, Menen en zelfs Waregem. Zowel UNIZO als UCM reageren uiterst negatief en wijzen het project categoriek af.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt inzake een dergelijk megalomaan project ?

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, collega's, mijn antwoord op de vraag met betrekking tot het fun shopping center bestaat uit verschillende elementen.

Wat mijn reactie op het project betreft, deel ik mee dat ik mijn bevoegdheid steeds uitoefen binnen de door de wet voorgeschreven procedureregels en dat ik rekening hou

Jaak Gabriels

met de door de wet voorgeschreven criteria. Een commercieel project zoals dat van Estaimpuis en Moeskroen valt onder de toepassing van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen.

Wat is mijn standpunt ten opzichte van zulke projecten ? Ik oefen mijn bevoegdheid steeds uit binnen de door de wet voorgeschreven procedureregels en houd rekening met de eveneens wettelijk opgelegde criteria. Het commercieel project dat men volgens uw gegevens in Estaimpuis en Moeskroen wenst te realiseren, valt onder de toepassing van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen. Hiervoor moet bijgevolg een sociaal-economische machtiging bij het gemeentebestuur worden aangevraagd.

De aanvragen voor een sociaal-economische machtiging worden voor advies aan het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie voorgelegd. Mijn diensten delen mij mee dat er tot nu toe bij dat comité geen aanvraagdossier werd ingediend. Desgevallend moet het comité binnen de drie maanden een technisch advies geven.

Het moet daarbij rekening houden met de vier volgende wettelijke criteria. Ten eerste wordt het project getoetst aan de ruimtelijke lokalisatie van het handelsapparaat. Er wordt nagegaan of er een aanvaardbaar verband bestaat tussen, enerzijds de omvang en het type van het project en, anderzijds de plaats van de gemeente van vestiging in het hiërarchisch stedenpatroon en het demografisch gewicht van de stad en haar achterland. Eveneens moet worden onderzocht of het project zo is opgevat dat het een functioneel evenwicht bevordert tussen de periferie en de bestaande handelscentra, waarnaar u hebt verwezen.

Ten tweede is er het criterium van de gebruikers. De behoeften en de koopgewoonten van de betrokken gebruikers worden onder de loep genomen. Het project moet met verschillende vervoermiddelen bereikbaar zijn, inzonderheid met het openbaar vervoer, zonder dat dit specifieke lasten voor de gemeenschap meebrengt. Het ontworpen verkooppunt moet een gunstige invloed hebben op het prijsniveau in de streek en er moet vermeden worden dat het een monopoliepositie kan uitoefenen.

Het derde wettelijk voorziene criterium is de werkgelegenheid. Het commercieel project moet bijdragen tot de handhaving of de groei van de werkgelegenheid in de streek. Ook de kwaliteit en de stabiliteit ervan en de arbeidsvoorwaarden zijn van belang.

Ten vierde buigt het comité zich over de vraag wat de weerslag ervan is op de bestaande handel. Het kleinhandelsproject mag de leefbaarheid van de bestaande handelsuitrustingen niet aantasten, voor zover deze zowel kwalitatief als kwantitatief voldoening schenken. Er moet verder worden onderzocht of de ontworpen vestiging, wanneer ze in de periferie is voorzien, door de

omvang, de functie en de lokalisatie, een evenwicht met de bestaande handelsuitrustingen bevordert. Wanneer ze in de stadskern wordt ingeplant, dient ze de modernisering, de concentratie en de specialisatie van het bestaande handelscentrum of de bestaande handelscentra te bevorderen.

In geval van een negatief advies moet het College van burgemeester en schepenen het project weigeren. Bij een gunstig advies, eventueel met voorwaarden, kan het College het bekrachtigen en dus een machtiging verstrekken of ze weigeren. Het Interministerieel Comité voor de Distributie, waarvan ik als minister bevoegd voor Middenstand, deel uitmaak, zal in laatste instantie in geval van een beroep een definitieve beslissing nemen na advies aan de Nationale Commissie voor de Distributie te hebben gevraagd.

Mevrouw **Anne-Mie Descheemaeker** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, ik moet toegeven dat het advies inderdaad nog niet is gevraagd, wat de vierde fase is van de procedure, terwijl het project thans nog in de eerste fase zit. Desalniettemin vond ik het belangrijk het onder uw aandacht te brengen, zodat u weet waar u aan toe bent.

Minister **Jaak Gabriels** : Ik meen dat ik duidelijk heb gemaakt waarmee rekening wordt gehouden en hoe de procedure moet verlopen.

Aangezien er vandaag nog geen dossier is ingediend, kan ik geen concretere antwoorden verstrekken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Landbouw en Middenstand over "de soldenwetgeving" (nr. 2296)

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "la législation régissant les soldes" (n° 2296)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, voorafgaandelijk laat ik opmerken dat ik betreurt dat minister Picqué de commissie zonet heeft verlaten. Anders had hij samen met u een antwoord kunnen geven op mijn vraag.

Ik moet toegeven dat de onduidelijkheid inzake de soldenwetgeving alsmaar toeneemt. Op 2 mei heb ik de minister van Economische Zaken een vraag over de soldenwetgeving gesteld, waarop hij antwoordde dat hij

Trees Pieters

voorstander was van de afschaffing van een sperperiode. Hij voegde daaraan toe dat hij op dezelfde golflengte zat als de minister van Middenstand en dat een sperperiode niet bevorderlijk is voor de concurrentie.

Ik herinner mij een van uw uitspraken van vorig jaar waarin u verklaarde de hele koopjesreglementering te willen afschaffen of op z'n minst de sperperiode in de tekst te schrappen.

Een citaat uit een dagblad toont duidelijk aan hoe u tegenover deze problematiek staat. Ik citeer uw woorden : "Ik vind het mensonwaardig dat consumenten als vee worden behandeld tijdens de soldenperiode, dat ze zich als jagers op prooi moeten storten".

Mijnheer de minister, ondertussen hebt u een bocht van niet minder dan 180° genomen. U hebt gezegd dat u zich kunt vinden in het behoud van de sperperiode, dit in tegenstelling tot uw collega van Economische Zaken, die vasthoudt aan zijn mening dat een soldenreglementering overbodig is. U daarentegen wenst de periode van de solden een maand later te laten ingaan.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt vandaag ? Ik zal uw antwoord aandachtig aanhoren. Er zijn verschillende enquêtes uitgevoerd. Ik heb minister Picqué gezien op een enquête van het NSZ-LVZ, uw bond, waarin duidelijk werd gepleit voor het verschuiven van de koopjesperiode met één maand. Of die enquête wetenschappelijk gefundeerd is weet ik niet. In tegenstelling met uw verklaringen in het verleden, houdt u nu rekening met het resultaat van die enquête.

Mijnheer de minister, graag aanhoor ik uw antwoord over de reglementering van de solden.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, collega's, sta mij toe als inleiding op het antwoord van mevrouw Pieters de zaken in de juiste context te plaatsen. Er is op dit ogenblik nog geen enkele beslissing genomen. De uitspraken die vorige week werden gedaan, naar aanleiding van een werkbezoek aan de zelfstandigen te Oostende, hebben alleen te maken met de resultaten van de verschillende enquêtes die over dit thema werden gehouden.

Wij hebben het standpunt ingenomen geen enkele beslissing te nemen vooraleer de soldenperiode van juli achter de rug is, om geen verwarring te zaaien rond de huidige soldenperiode. De beslissing die nog moet worden genomen, gaat wellicht - als ik mij mag baseren op de vier verschillende enquêtes die werden gehouden en waarvan de resultaten vrijwel parallel liepen - in de richting van een verlating van de soldenperiode. Hierover was er een bijna unanieme eensgezindheid.

Over de sperperiode is geen eensgezindheid bereikt. Door een aantal vertegenwoordigers van de zelfstandigenorganisaties werd opgemerkt dat het nuttig zou zijn de soldenperiode zelf in te perken.

Dit zijn voorstellen. Ik heb uitdrukkelijk gezegd dat hierover nog geen enkele beslissing gevallen is. Samen met de minister van Economische Zaken zal ik trachten zo vlug mogelijk, na het beëindigen van de huidige soldenperiode, een oplossing te vinden. Het resultaat hiervan zal pas ingaan met de nieuwe soldenperiode van de komende winter.

Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is de stand van zaken. Mevrouw Pieters, ik heb geen enkele bevriende of onbevriende bond. Deze enquêtes werden door vier bonden uitgevoerd en de resultaten van de vier bonden waren gelijklopend. Indien zij niet gelijklopend waren geweest, dan had ik zelf een organisatie op touw gezet voor het houden van enquêtes bij de doelgroepen. Nu zou dit nutteloos geld uitgeven zijn aangezien vier verschillende bonden gelijklopende resultaten geven.

Er is geen verdeeldheid. Mijn collega van Economische Zaken wil echter nagaan of de sperperiode niet moet worden afgeschaft. De sperperiode leidt er in de grensregio's toe dat onze buurlanden, die de soldenregeling niet kennen, deze periode aangrijpen om te beginnen solderen. Het koopgedrag wordt hierdoor naar het buitenland gederiveerd. Dat is een realiteit die wij in alle grensregio's kennen, vooral aan Nederlandse zijde. Daardoor ontstaat duidelijk druk op het koperspubliek in België.

Dat zijn elementen die aangereikt werden. Ik heb alleen gezegd dat wij de enquêtes en de uitslag ervan niet zomaar naast ons neer zullen leggen omdat ze zo duidelijk zijn. De resultaten waren gelijklopend en onze beslissing zal dan ook die richting uitgaan. Men vroeg of die beslissing nu inhoudt dat de sperperiode niet gewijzigd word, dat de soldenperiode even lang blijft en dat ze verlaat wordt. Het laatste element staat duidelijker voorop, de andere moeten nog verder worden bekeken. Daar zal zo snel mogelijk een uitspraak over komen, zeker op tijd om de volgende soldenperiode ongestoord te kunnen laten organiseren.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, ik moet besluiten dat de pers u niet altijd goed begrijpt.

Minister **Jaak Gabriels** : Dat heb ik niet gezegd.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Dat is mijn conclusie. Ik moet uit uw antwoord afleiden dat de pers niet altijd goed begrijpt wat u zegt. Anders doet u uitspraken à la tête du client, naargelang het publiek waarvoor u spreekt. U hebt eind vorig jaar heel duidelijk gezegd dat u komaf wilde maken met heel de soldenwetgeving en de sperperiode

Trees Pieters

hoewel er ook op dat ogenblik een aantal enquêtes bestonden die heel duidelijk lieten blijken dat de verschillende organisaties pleitten voor het behoud van de sperperiode en de wetgeving. Zij vroegen eventueel het verleggen van het begin van de koopjesperiode met een, twee of drie weken. Daarin schuilt het voornaamste verschil tussen de onderscheiden organisaties die hun klanten bevragen. Als er nog geen beslissing gevallen is, geeft u dat de kans om het gesprek met de sectoren aan te gaan en krasse uitspraken achterwege te laten. Het lijkt mij helemaal niet gepast om opnieuw bochten te moeten nemen om à la tête du client uitspraken te kunnen doen. Wij kijken uit naar wat er op het einde van het jaar zal worden voorgelegd in verband met de soldenwetgeving. We zullen dan zien wat de inhoud van de nieuwe ontwerpen is.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw de voorzitter, ik meen dat mevrouw Pieters zelf bochten neemt om bepaalde dingen te interpreteren op een wijze waarop ik ze niet naar voren heb gebracht. Ik zal nog even heel duidelijk stellen wat ik gezegd heb bij het begin van de discussie. Als het aan mij ligt, mag de hele soldensituatie verdwijnen. Ik wil alleszins het debat aangaan over de noodzakelijke aanpassingen. Dat is mijn standpunt en ook de minister van Economische Zaken denkt in die richting. Daar bestaat dus geen misverstand over. De verschillende organisaties hebben vervolgens voorgesteld om zelf een enquête te houden. De ene heeft waarschijnlijk de andere beïnvloed om het initiatief te nemen. De resultaten liepen nogal gelijk. Naar aanleiding van het werkbezoek aan de horeca en de zelfstandigen in Oostende heeft men mij die vraag gesteld. Ik heb daarop de resultaten van het onderzoek meegedeeld. Ik heb er uitdrukkelijk bij gezegd dat ik samen met mijn collega van Economische Zaken een definitief besluit moet nemen. Als ik voortga op de enquête, zal dit waarschijnlijk leiden tot het verlaten van de periode. Zo werd het uitdrukkelijk gesteld, ook in de pers. Als men natuurlijk alleen de titels leest... Men moet wel alles lezen. Het verslag van het werkbezoek geeft dit echter uitdrukkelijk weer. Ik herhaal dat, als het aan ons zou liggen en wij geen rekening zouden houden met de verzuchtingen van de zelfstandigenorganisaties, het standpunt vrij duidelijk zou zijn.

We willen daar echter wel rekening mee houden en om die reden zoeken we naar een oplossing die een en ander kan combineren en die we in het najaar zo vlug mogelijk zullen bekendmaken. Dit is volgens mij geen bocht, maar een correcte informatie over wat werd gezegd.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, u moest niet alles herhalen. Ik heb dit allemaal duidelijk begrepen maar blijkbaar weet u dus niet dat al die organisaties geregeld enquêtes houden. Wanneer u vo-

rig jaar die uitspraak deed - en blijkbaar was dit een individuele uitspraak, althans volgens de termen die u nu hanteert - waren er reeds resultaten bekend van enquêtes waaruit bleek dat het publiek opteerde voor het behoud van de soldenwet mits een kleine wijziging.

La **présidente** : Il y a manifestement encore du travail à faire en ce domaine. Et je suis sûre que Mme Pieters restera attentive à la suite donnée à ce dossier.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de achterstelling van de Rijksarchieven in de provincies ten overstaan van de andere wetenschappelijke instellingen" (nr. 2091)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la discrimination des Archives du Royaume, situées en province par rapport aux autres institutions scientifiques" (n° 2091)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, collega's, op vraag van de minister, die blijkbaar meer logica ziet in een andere volgorde van mijn vragen, zal ik starten met vraag nr. 2091.

De minister weet dat ik op 21 maart zijn voorganger, de heer Demotte, een hele reeks vragen heb gesteld waarop ik straks gedeeltelijk wil terugkomen. De minister had mij immers uitdrukkelijk beloofd om schriftelijk te antwoorden op een aantal van mijn concrete vragen. Zelfs na twee schriftelijke herinneringen heb ik nog steeds geen antwoord gekregen. Om die reden stel ik vandaag een heel aantal vragen.

Mijnheer de minister, uw voorganger heeft mij op 21 maart meegedeeld dat de Ministerraad van 17 november 1999 besliste om de provinciale Rijksarchieven via Belnet een gratis aansluiting op het net aan te bieden. Ondertussen zijn we bijna acht maanden verder en ik had dan ook graag geweten of de Rijksarchieven reeds zijn aangesloten op het net. Zo neen, kunt u misschien zeggen wanneer dit dan wel zal gebeuren. Ieder uitstel terzake kost immers geld omdat het de normale werking en een goede dienstverlening verhindert.

Ook in verband met de provinciale Rijksarchieven werd door uw voorganger een brochure uitgegeven over de wetenschappelijke instellingen. Deze brochure werd eigenlijk door de administratie uitgegeven maar ik had toch graag geweten of uw voorganger deze publicatie heeft

Frieda Brepoels

goedgekeurd, temeer daar ik moet vaststellen dat de Rijksarchieven in de provincies helemaal niet zijn opgenomen in deze brochure. Ik had dan ook graag geweten hoeveel exemplaren er van deze brochure werden gedrukt en wat de kostprijs daarvan is.

Wat de achterstelling betreft, stel ik vast dat er in de loop der jaren een heel ongelijke verdeling van rijksarchieven over de provincies is gekomen. Ik heb even de som gemaakt : 2 in West-Vlaanderen, 3 in Oost-Vlaanderen, 1 in Antwerpen, 1 in Limburg, 1 in Vlaams-Brabant, 3 in Luik, 2 in Luxemburg, 1 in Namen, 1 in Waals-Brabant en 2 in Henegouwen. Deze verdeling heeft te maken met een koninklijk besluit van 1963 dat in de mogelijkheid voorzag van oprichting van depots in samenwerking met de betrokken steden.

Ik stel vast dat, in de vijf steden waar een dergelijk depot bestaat, er heel wat problemen zijn met de infrastructuur. De hedendaagse eisen voor een archiefgebouw vergen belangrijke investeringen. We hebben dat in verschillende provincies gezien waar dat ook reeds gebeurd is.

Mijnheer de minister, meent u dat men dergelijke belangrijke financiële inspanningen kan vragen van een gemeente of een stad voor het ter beschikking stellen van een gebouw voor het rijksarchief ? Is een betere spreiding nodig vanuit het oogpunt van een optimale dienstverlening ? Welke oplossing stelt u voor ? Bent u voorstander van één rijksarchief per gerechtelijk arrondissement ?

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, ik zal het kort houden. De aansluiting op Belnet vormt op zich geen probleem. Men moet de capaciteit van onze aansluiting kennen en veilig stellen. Het aantal posten die er werkelijk moeten op aangesloten worden en het type van materialen waarmee de verbinding moet tot stand komen, alsook de gebruiksintensiteit moeten vooraf gekend zijn.

Met dat doel werd aan de rijksarchivaris-generaal een gedetailleerde vragenlijst toegezonden. Tot op heden hebben de federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden, geen enkel antwoord ontvangen. Daarbij moet gepreciseerd worden dat er met de algemene rijksarchieven en Belnet een werkvergadering heeft plaatsgevonden. Zodra de capaciteitsbehoeften zullen gekend zijn zal de aansluitingstermijn deze zijn die door Belgacom wordt opgelegd, zijnde twee tot drie weken.

Ik ga inderdaad niet akkoord met de publicatie van een vulgariserende brochure waarin de federale wetenschappelijke instellingen worden voorgesteld. Deze brochure

werd op 20 000 exemplaren gedrukt. Deze publicatie kostte bijna 400 000 frank. De wetenschappelijke instellingen werden betrokken bij de voorbereiding van de brochure en tijdens de realisatie werd twee of drie keer om hun advies gevraagd.

De archivaris-generaal heeft gewacht op de publicatie van de brochure om te signaleren dat ze hem niet beviel. Een nieuwe publicatie met een Engelse versie is in voorbereiding. Zij zal door het ministerie van Buitenlandse Zaken worden verspreid en de rijksarchieven in de provincie zullen erin worden vermeld. Ik hoop dat de rijksarchieven ditmaal wel nauw zullen meewerken aan de inhoud van die brochure.

Ik wil eraan herinneren, om niet de minste verwarring te doen ontstaan, dat de algemene rijksarchieven en de rijksarchieven in de provincie een en dezelfde wetenschappelijke instelling vormen. De vestiging van de rijksarchieven in de provincies vertonen geen homogeen karakter. Ik herinner er tevens aan dat het publiek na een periode van honderd jaar toegang heeft tot de documenten.

Momenteel zijn de documenten van België uit het jaar 1900 toegankelijk voor het publiek. Tussentijds zijn er echter opslagplaatsen nodig. De tussentijdse depots worden gelijkgesteld met de andere. Ik zou er u tevens willen aan herinneren dat de wettelijke bepalingen over de inplanting van de archieven zeer oud zijn. In feite gaan zij terug tot het decreet van 5 Brumaire van 1798. Dit republikeinse decreet heeft nog altijd kracht van wet. Het legt één archiefdepot per provincie op. De wet inzake de archieven van 1955 spreekt de bepalingen van 1798 niet tegen. Het besluit van 1957, genomen in het kader van die wet, stelt de rijksarchivaris-generaal en niet de minister in staat conventies af te sluiten met onder meer de lokale overheden. Het doel dat in de memorie van toelichting wordt uiteengezet bestaan erin erover te waken dat er geen oververzadiging van de rijksarchieven komt en de lasten voor de Staat worden verminderd.

Bij de algemene archieven blijkt er een tendens te bestaan om de arrondissementsdepots, voortkomend uit een overeenkomst die met de lokale overheden werd gesloten, te bekritisieren. Ik had de gelegenheid te laten nagaan in welke staat sommige van die depots zich bevinden. Zij blijken helemaal niet te verkeren in de erbarmelijke staat die ons soms wordt beschreven. Bovendien blijken zij te beantwoorden aan de bepalingen van de overeenkomsten die de opeenvolgende archivariissen zelf met de lokale overheden hebben gesloten. Ik geloof niet dat een nog grotere vestigingsdichtheid van de algemene rijksarchieven, bijvoorbeeld per gerechtelijk arrondissement, een oplossing zou zijn. In een eeuw van elektronische netwerken moet men in termen van toegankelijkheid door middel van de informatica denken. Het heeft er inderdaad alle schijn van dat een niet te verwaar-

Charles Picqué

lozen deel van het publiek dat de rijksarchieven bezoekt niet zozeer op zoek is naar het originele document maar wel naar informatie die authentiek werd verklaard. Op dat vlak lijkt de informatica mij heel wat efficiënter dan de oude techniek van de microfilm, waarvan de kwaliteit vaak twijfelachtig is.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het toch vreemd dat alle wetenschappelijke instellingen zich reeds hebben aangesloten op Belnet terwijl de provinciale vestigingen van de rijksarchieven daarvoor blijkbaar veel meer tijd nodig hebben. Ik begrijp echter dat het binnen de kortste tijd in orde zal zijn.

Ik heb de indruk dat u heel graag verantwoordelijkheid aan de rijksarchivaris geeft. Uw voorganger deed dat ook nogal graag. Toch denk ik dat uw centrale administratie, wanneer zij een brochure uitgeeft, in staat moet zijn zo volledig als mogelijk te zijn en de provinciale archieven daarin op te nemen.

Ten slotte stel ik vast dat u van mening bent dat er geen grotere vestigingsdichtheid nodig is in een periode van informatica.

Dan ware het aangewezen dat de aansluiting op Belnet gebeurde, anders is er uiteraard geen uitwisseling mogelijk tussen de verschillende rijksarchieven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de personeelsformatie van het Rijksarchief in de provincies" (nr. 2089)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le cadre du personnel des Archives du Royaume dans les provinces" (n° 2089)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ondanks het complexe karakter van deze problematiek, zal ik trachten bondig te zijn. Op mijn vorige vraag terzake kreeg ik geen afdoend antwoord.

Mijnheer de minister, de huidige goedgekeurde personeelsformatie betreft 11 betrekkingen van afdelingshoofd, waarvan 6 in het Waals Gewest en 5 in Vlaanderen, hoewel Vlaanderen niet alleen meer archieven, maar

ook meer lezers telt. Wellicht werd hierin voorzien voor de Duitstaligen, dus voor de archieven in Eupen, maar volgens mij gaat de vergelijking, wat het niveau van afdelingshoofd betreft, niet op.

Graag had ik geweten welke criteria terzake worden aangewend. Welke argumenten werden naar voren geschoven om deze beslissing te rechtvaardigen ?

Van de 11 betrekkingen van afdelingshoofd zijn er momenteel 5 vacant en ik had graag vernomen, mijnheer de minister, hoever men terzake is gevorderd. Op het niveau van de overige personeelsleden staan er eveneens 5 betrekkingen open ik vraag mij af wanneer deze vacant zullen worden verklaard.

Wat het niet-wetenschappelijk personeel betreft, zijn er 10 betrekkingen van hoofdtechnicus en 15 - op 33 - betrekkingen van technicus vacant.

Bij een vorige gelegenheid reeds ondervroeg ik minister Demotte omtrent 2 betrekkingen in Hasselt en Ronse, die bij de vorige personeelsformatie werden vacant verklaard, maar die tot op heden, buiten vergissing van mijnentwege, nog niet werden ingevuld.

In het koninklijk besluit van 9 juni 1999 wordt voorzien in een aantal maatregelen om over te gaan tot rekrutering. minister Demotte zei vorige keer dat hiervoor alles in het werk zou worden gesteld.

Vervolgens had ik graag de stand van zaken gekend in verband met de verschillende personeelscategorieën.

Weten de gedetacheerden uit het onderwijs bijvoorbeeld dat zij niet langer gedetacheerd zijn ?

Gaat de minister van Begroting ermee akkoord de gewezen RMT-personeelsleden als bijkomende contractuelen in dienst te houden ?

Wat de derde groep betreft, de bijzondere en tijdelijke krachten, zei minister Demotte dat zij aan een wervingsexamen konden deelnemen. Hoever staat men met de concrete voorbereiding van dat examen en quid met de kandidaten die niet deelnemen of die niet slagen ?

Mijnheer de minister, bij vorige gelegenheden werd het probleem in verband met de toegang tot de rijksarchieven op zaterdag reeds aangekaart en blijkbaar werd hiervoor een tijdelijke oplossing gevonden door een aantal kredieten, bestemd voor Louvain-la-Neuve - waar de archieven nog niet in gebruik zijn -, aan te wenden om contractuelen aan te stellen. De contracten lopen tot 30 november, maar meent u dat tegen die datum alle statutaire personeelsleden, die de zaterdagdienst moeten verzekeren, zullen zijn aangeworven ?

Frieda Brepoels

Uit een schriftelijk antwoord van minister Demotte op een van mijn vragen, blijkt dat 141 personen opgenomen zijn in de personeelsformatie, terwijl ik er in het besluit slechts 140 tel. Welnu, na vergelijking blijken de diensten van de Koninklijke Bibliotheek, waar slechts enkele vestigingen open zijn op zaterdag, beter te zijn bezet.

Minister Demotte heeft in het verleden reeds geantwoord dat voor de depots, waarover u het zojuist had, de aanwezigheid van 1 wetenschappelijk personeelslid voldoende is om alle taken - leiding van het archief en dies meer - op zich te nemen. Wat zal er gebeuren op een ogenblik dat die persoon niet aanwezig is ?

Minister Demotte zei in het verleden dat er een verhoging is van 98 naar 140 personeelsleden. Volgens mij strookt dit niet met de realiteit en vergist de minister zich. Wat gebeurt er met de 23 functies van het tijdelijk kader ? Als die wegvallen moeten zij natuurlijk van het totaal van 140 worden afgetrokken.

De nieuwe formatie geldt ook voor 17 rijksarchieven, daar waar er vroeger slechts 14 waren. In de loop der jaren zijn er 3 nieuwe rijksarchieven bijgekomen. Die vergelijking loopt dan ook een beetje mank. Ik hoop dat u die volgens mij toch onrechtvaardige situatie zult kunnen rechtekken door een herziening van de personeelsformaties van het rijksarchief op korte termijn.

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, collega's, alle provincies werden op voet van gelijkheid behandeld. Iedere provincie krijgt een verantwoordelijke met de rang van afdelingshoofd. Hetzelfde geldt voor het depot van de Duitstalige Gemeenschap.

Het verlenen van het afdelingsstatuut aan iedere provincie zou neerkomen op de introductie van 10 bijkomende personeelsleden van rang 15, die gemiddeld slechts aan een tiental personen leiding zouden moeten geven. Een dergelijke oplossing zou de indienstneming van niet-wetenschappelijk personeel gehypothekeerd hebben. Het nieuwe kader van de archieven, zoals mijn voorganger Demotte het al heeft gezegd, garandeert een minimum aantal personeelsleden per depot, zowel wetenschappelijke als niet-wetenschappelijke personeelsleden. De archivaris-generaal, bijgestaan door de beheerscommissie, kan beslissen bijkomend personeel toe te wijzen boven dit minimum, naargelang de werkdruk.

Mevrouw Brepoels, ik heb u reeds een antwoord gegeven omtrent het advies van de Interministeriële commissie voor Wetenschappelijk Beleid. De Interministeriële commissie is een onafhankelijke adviescommissie. Het komt de minister niet toe een standpunt van deze commissie te rechtvaardigen. Voor de archieven is er geen

nieuw kader. Het werd wel op het peil gebracht van de andere wetenschappelijke instellingen, uitgaande van dezelfde criteria bepaald door het openbaar ambt en de begroting. Ongetwijfeld moet men daar de argumenten van de commissie zoeken.

Mevrouw Brepoels, mijn voorganger heeft u eveneens aan de regels van de aanwervingen herinnerd. De wetenschappelijke raad van de Algemene Rijksarchieven gaf advies over de leidinggevende functies. Dat advies bevindt zich momenteel op de administratie. De aanwervingen zullen een aanvang kunnen nemen.

Zoals voor de andere wetenschappelijke instellingen worden de gedetacheerden van het onderwijs, waarvan de detachering aan de gemeenschappen wordt terugbetaald, omgezet in statutaire posten, behalve indien een pedagogische of educatieve opdracht is vereist.

Voor het personeel van de Regie voor Maritiem Transport heeft mijn voorganger u reeds gezegd dat wij van plan waren een specifieke situatie te honoreren, situatie die verband houdt met een overeenkomst die eerder werd gesloten.

We zullen het contractueel personeel voor de buitengewone en tijdelijke noden, dat niet zou slagen in het examen, niet in dienst kunnen houden. Het is onmogelijk contractuelen aan te stellen voor vaste taken. U weet dat dit een algemene regel van het openbaar ambt is.

Het is onjuist te beweren dat de beheerscommissie het gebruik toestond van de bedragen die voor Louvain-la-Neuve waren bestemd om tijdelijke ambtenaren in dienst te nemen. De archivaris-generaal heeft dit voorstel gedaan. De beheerscommissie liet echter alleen de aanwending van fondsen toe die daarvoor bestemd waren.

De datum van 30 november 2000 werd vooropgesteld omdat wij hopen dat het statutaire personeel op dat ogenblik reeds zal zijn aangeworven. Indien dit niet het geval is, zal de contractuele situatie kunnen verlengd worden. Men moet de behoefte aan personeel onderzoeken om de opening op zaterdag mogelijk te maken. Op dit ogenblik is het te vroeg om een beslissing terzake te nemen. Het kader telt 141 en niet 140 personeelsleden. Er is een verschil van een eenheid. Dit is belangrijk.

De budgettaire context van de vorige legislaturen maakte het voor de wetenschappelijke instellingen onmogelijk het kader met 43 personen uit te breiden. Als u er absoluut op staat vergelijkingen met andere instellingen te maken, moet u weten dat er geen kader 2+ bestaat voor de wetenschappelijke instellingen. Om aan de behoefte op dit gebied te voldoen, doen al de directies op dit ogenblik een beroep op de DWTC, de federale diensten. Dat er tweepussers in de Koninklijke Bibliotheek opduiken is een gevolg van een algemene maatregel die voor heel het openbaar ambt geldt. De houders van diploma's

Charles Picqué

van hoger niet-universitair onderwijs ontvangen een bezoldiging overeenkomstig hun titel. Zij ontvangen een bezoldiging van niveau 2+. Dit zegt echter niets over het kader 2+ dat nu wordt gerealiseerd. De vergelijking die u maakt, brengt eenvoudigweg geen meer modern aanwervingsbeleid aan het licht, wat in andere wetenschappelijke instellingen wel mogelijk was. Omwille van de beheersautonomie ligt de verantwoordelijkheid voor die situatie niet bij de minister noch bij de administratie maar bij de directie zelf van de instelling.

De problematiek van de vervangingen in geval van verlof kan hier zoals elders slechts worden opgelost door een modern en dynamisch human resources management. Dit dynamisch beleid is mogelijk omwille van het afzonderlijke beheer per inrichting. Het komt erop aan het aanbod van de openbare diensten af te stemmen op de werkelijke vraag van de bevolking. Het is een feit dat vooral de universitaire onderzoekswereld een beroep doet op het documentatiecentrum Oorlog en Maatschappij. De behoefte om documenten te raadplegen maakt deel uit van de professionele activiteit. Dat gebeurt voornamelijk tijdens de gewone diensturen.

Vermits het huidige kader van de archieven volgt uit een identieke procedure als deze voor alle wetenschappelijke instellingen, geldt uw opmerking over de toepassing van de rondzendbrief 379 van het openbaar ambt eveneens voor de andere instellingen. De huidige kaders vloeien voort uit de omzetting van betrekkingen van permanente aard, die verzekerd zijn door niet-statutair personeel, in statutaire betrekkingen. De modernisering van het federaal openbaar ambt waaraan nu gewerkt wordt, zal ons waarschijnlijk nieuwe perspectieven bieden. Wij moeten deze gedachtewisseling en de bespreking bekijken in het ruime kader van de modernisering van het federaal openbaar ambt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de personeelsomkadering in het Algemeen Rijksarchief" (nr. 2088)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le cadre du personnel des Archives générales du Royaume" (n° 2088)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, ik zal mij voor de volgende vragen beperken tot de opsomming van de punten. Ik ben natuurlijk vooral geïnteresseerd in het antwoord van de minister. Mevrouw de voorzitter, als minister Demotte op 21 maart concreet had geantwoord, dan had ik die vragen vandaag niet moeten herhalen.

Wat de personeelsomkadering in het algemeen Rijksarchief betreft, zal ik met belangstelling naar het antwoord van de minister luisteren. Ik wil heel het verhaal hier niet uit de doeken doen. Het gaat opnieuw over het personeelsniveau 2+, waarover u het net had en over een aantal andere aspecten. Ik beperk mij tot deze elementen.

Minister **Charles Picqué** : Ik dacht dat de heer Demotte al op uw vraag had geantwoord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Hij heeft gezegd dat hij bereid was om een uitbreiding van de formatie te voorzien, maar hij beweert dat hij nooit een vraag heeft gehad over het niveau 2+.

Minister **Charles Picqué** : U spreekt dus over het algemeen kader. Er is een uitbreiding van het kader met 259 personen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Moet deze uitbreiding er nog komen ?

Minister **Charles Picqué** : Er was een voorstel tot uitbreiding met 259 personen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Dat was oorspronkelijk zo.

Minister **Charles Picqué** : Ja.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Ik geef hier geen repliek. Ik ben al met de volgende vraag bezig.

Minister **Charles Picqué** : Ik heb hier een reeks cijfers die een antwoord geven op uw vraag.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Kunt u mij deze cijfers bezorgen ?

Minister **Charles Picqué** : Uiteraard. Ik heb hier een aantal elementen die misschien een antwoord bieden op uw vraag.

La **présidente** : En fait, Mme Brepoels vous suggère de donner directement la réponse à la question suivante concernant les Archives du Royaume en général et elle vous fera une courte réplique globale.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Er is dan wel het probleem dat het antwoord niet voor ons beschikbaar zal zijn. De vraag van mevrouw Brepoels interesseert mij ook. Ik zou ook graag het antwoord van de minister hebben. Ik neem aan dat dit dan opgenomen wordt in het verslag.

Minister **Charles Picqué** : Mijn antwoord is te lang om het samen te vatten.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Maar zal het volledig opgenomen worden in het verslag ?

Minister **Charles Picqué** : Ja.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Dan ben ik het daarmee eens.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de veiligheid en de huisvesting van de Rijksarchieven" (nr. 2090)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la sécurité et les locaux des Archives du Royaume" (n° 2090)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn laatste vraag gaat over de veiligheid en de huisvesting. U hebt daar ook al naar verwezen.

Dat is een belangrijk aspect. U hebt als minister voor de vijf steden Hoei, Doornik, Eupen, Kortrijk en Ronse geen initiatiefrecht. Men zou het decreet van 1798, ook met betrekking tot de archiefwet van 1955, opnieuw moeten bekijken. De manier waarop alles vandaag terzake wordt geregeld is niet meer van deze tijd. Op de vraag wat de optimale dienstverlening is en welke de meest kwalitatieve manier is waarop dit moet worden uitgebouwd - onder meer inzake huisvesting en veiligheid, een belangrijk punt voor de archieven - moet u als minister, bevoegd voor de archieven, toch enige inbreng hebben. Indien u hierover bijkomende uitleg wil geven, kijk ik daar met belangstelling naar uit. Mijn conclusie in deze kwestie blijft echter dat deze wetgeving verouderd is.

Minister **Charles Picqué** : Het is inderdaad een denkpiste om de wetgeving te wijzigen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Zult u het antwoord op deze vraag via de verslaggeving bezorgen ?

Minister **Charles Picqué** : Ja.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

La question orale n° 2073 de M. Charles Michel est reportée à une date ultérieure.

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "het Paleis voor Schone Kunsten" (nr. 2118)

Question orale de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le Palais des Beaux Arts" (n° 2118)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag werd reeds herhaalde malen gesteld. Ik verwijs naar de wet van 7 mei 1999 toen het Paleis voor Schone Kunsten werd omgevormd tot een naamloze vennootschap van publiek recht met sociale doeleinden.

Vanzelfsprekend moesten een aantal maatregelen worden genomen om de wet in werking te laten treden. Tot nog toe is daarvan niets te merken. Ik heb minister Demotte over deze problematiek twee keer ondervraagd. Destijds zei minister Demotte dat hij in januari 2000 een ontwerp van koninklijk besluit zou voorleggen aan de Ministerraad in verband met de evaluatiemethode voor de waarde van de inbreng van het Paleis voor Schone Kunsten in de naamloze vennootschap. Bovendien zou een college van deskundigen worden belast met de evaluatie.

Ik heb deze vraag nog eens herhaald in de maand maart. Ondertussen zijn we een aantal maanden en een ministerwissel verder en ik wil mijn vragen dan ook nog eens herhalen. Is de evaluatiemethode reeds op punt gezet ? Is er al een college van deskundigen aangesteld ? Hoe staat het met de andere uitvoeringsbesluiten, de statuten van de vennootschap, de aandelen van de vennootschap ? Hoe zit het met de raad van bestuur, het directiecomité en de directeur-generaal ? Hoe is het met het beheerscontract dat moet worden opgesteld tussen de federale staat en de vennootschap ? Hoe zit het met de controle ? Hoeveel staat men op het vlak van het personeel ?

Simonne Creyf

Ik heb deze vragen eind vorig jaar en in de maand maart ook reeds gesteld. Meer dan een jaar na de goedkeuring van de wet had ik graag een stand van zaken gekregen.

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, ik vrees dat mijn antwoord mevrouw Creyf misschien niet zal bevredigen.

Het voorstel voor de samenstelling van de raad van bestuur zal eerlang aan de Ministerraad worden voorgelegd. Zodra dit is gebeurd, zal een directeur-generaal worden aangeworven en zal er over een beheers-overeenkomst worden onderhandeld.

De Raad van State heeft het ontwerp van koninklijk besluit over de evaluatiemethode, de bijdragen en de aanduiding van een college van deskundigen teruggestuurd. We moeten uiteraard rekening houden met de situatie van het personeel. We hebben beslist de vakbonden te raadplegen. Voor de vakantie moeten volgens mij een aantal beslissingen worden genomen.

Het lijkt mij enigszins voorbarig om nu reeds te antwoorden op uw bijkomende vragen over onze bedoelingen in verband met het beheerscontract en het toezicht.

Mevrouw Creyf, ik veronderstel dat u teleurgesteld bent door mijn antwoorden. Daarom stel ik voor mij de komende weken voor de vakantie te ondervragen over deze zaken.

Ik wil er duidelijk over zijn dat de samenstelling van de Raad van Bestuur zo vlug mogelijk aan de Ministerraad zal worden voorgelegd. Dat zal in de komende weken gebeuren. Verder lijkt het mij verstandig nog enkele weken te wachten.

Je suis d'accord sur le fait qu'on n'interroge pas le gouvernement sur ses intentions mais ma réponse est peut-être un peu trop courte. Celle que mes collaborateurs ont rédigée est un peu réduite et je me propose de la compléter par écrit.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, u zegt dat ik bijkomende vragen heb gesteld. Ten gronde is dat niet zo. Ik heb gevraagd naar de stand van zaken wat de uitvoering van de wet betreft. Dat betekent dat er in uitvoering van de wet besluiten moeten komen. Dat weet u toch als u de wet kent. Er moet uitvoering worden gegeven aan de wet inzake de statuten en de aandelen in de Raad van Bestuur. Ik heb hier voor alle duidelijkheid de punten opgesomd die uitvoering moeten krijgen. Ik ga er echter vanuit dat, als ik vraag hoe ver het staat met de uitvoering van de wet, u mij antwoordt welke punten uitvoering moeten krijgen en dat u mij een stand van zaken geeft. Volgens mij heb ik dus geen bijkomende vragen gesteld, maar geïnformeerd naar de uitvoering en dat wat gepreciseerd.

Minister **Charles Picqué** : Ik moet natuurlijk het advies van de Raad van State krijgen.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Maar u zegt dat het er is.

Minister **Charles Picqué** : Ik kreeg het onlangs, maar ik had nog niet de tijd om het te onderzoeken.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Een positief of negatief advies ?

Minister **Charles Picqué** : Ik blijf voorzichtig, omdat wij rekening houden met sommige elementen uit het advies van de Raad van State. Het is een beetje voorbarig om nu te zeggen dat wij het eens zijn met alle opmerkingen van de Raad van State.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, ik heb eigenlijk het gevoel dat men niet meer voor 100% achter de uitvoering van die wet staat en dat men op alle manieren probeert de uitvoering ervan te vertragen. Ik krijg dit gevoel als ik zie wat hiermee allemaal gebeurt en de onnoemelijke traagheid waarmee dit gebeurt, reeds onder minister Demotte. Mijn vraag is of deze regering nog werk wil maken van de uitvoering van de wet zoals die werd goedgekeurd.

Minister **Charles Picqué** : Dat betwist ik niet, mevrouw.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : U wil er werk van maken ?

Minister **Charles Picqué** : Natuurlijk, zo vlug mogelijk.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : U zegt dat ik u opnieuw mag ondervragen, nog voor de vakantie, maar er is nog welgeteld een week. Betekent dit dat ik volgende week opnieuw mijn vragen kan stellen ? Zult u dan over meer informatie beschikken dan vandaag ?

Minister **Charles Picqué** : Misschien wel, ja.

La présidente : On peut procéder comme s'il s'agissait d'une réponse écrite à laquelle vous vous engagez à répondre d'ici la fin du mois.

M. **Charles Picqué**, ministre : Madame la présidente, je réponds aux questions quand on me les pose. Aujourd'hui, nous avons reçu l'avis du Conseil d'Etat. Nous sommes en train de l'examiner. Je ne peux pas vous en dire plus.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, ik kan mijn vraag schriftelijk stellen, dan heb ik binnen de 20 dagen een antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de malaise binnen de wetenschappelijke instellingen" (nr. 2176)

Question orale de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le malaise dans les institutions scientifiques" (n° 2176)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik denk niet dat ik iets nieuws verklap als ik zeg dat er bij de wetenschappelijke instellingen een malaise heerst. In mijn vraag had ik een viertal redenen opgesomd die volgens mij mede aan de basis liggen van deze malaise.

Een eerste reden is het al te trage verloop van de aanwervingen van statutaire personeelsleden. Dit sluit enigszins aan bij de vraag van mevrouw Brepoels. Het strafste geval is het Rijksarchief, waar 1 jaar na de publicatie van de personeelsformatie nog geen aanwervingen zijn gebeurd. Dezelfde klachten zijn er ook in andere instellingen. Wat is hiervan de reden ? Waarom verloopt de aanwerving van statutair personeel zo traag ? Kunt u mij concreet zeggen hoe de aanwervingen van statutaire technici verlopen ? Ik zou ook graag weten hoeveel betrekkingen er nu vacant zijn in de tien wetenschappelijke instellingen.

Er zijn ook betrekkingen van wetenschappelijk personeel vacant. Waarom zijn bijvoorbeeld de betrekkingen die in het Rijksarchief vacant zijn voor wetenschappelijk personeel, waarvan de commissie voor werving een profiel heeft gemaakt, nog altijd niet vacant verklaard ?

Een tweede oorzaak van malaise is dat de instellingen merken dat de administratie steeds meer hun beheers-autonomie inperkt. Het is ooit anders geweest. In het verleden hadden wij de indruk dat de controlerende taken die waren ingeschreven in het koninklijk besluit van 31 maart 1987, niet werden uitgevoerd. Vandaag hoor ik de mensen van de wetenschappelijke instellingen klagen over verregaande betutteling, onder meer in verband met begeleiding en opleiding, en het grote aantal brieven dat zij ontvangen. Welke richtlijnen hebt u in dit verband aan de administratie gegeven ? Hoeveel staat het met de invoering van het koninklijk besluit van 1 februari 2000 over het financieel beheer ?

Het is ook een publiek geheim dat de administratie in haar betrekkingen met de wetenschappelijke instellingen niet zo goed werkt. Het is een publiek geheim dat een

van de redenen daarvan is dat er een openlijke strijd zou zijn tussen de secretaris-generaal en het hoofd van de wetenschappelijke instellingen. Onder meer het benoemen van de adviseurs-generaal tot voorzitters van de beheerscommissies en van andere personen van de administratie die niet behoren tot het bestuur van mevrouw Decrock, heeft de sfeer daarenboven zeker niet bevorderd. Welke maatregelen hebt u genomen om tot een duidelijke taakverdeling in de administratie te komen ?

Een vierde punt is dat verscheidene wetenschappelijke instellingen klagen dat zij te weinig financiële middelen hebben om hun wettelijke taken te kunnen uitvoeren. Ik meen dat op deze verzuchting uiteraard pas kan worden ingegaan na een doorlichting van hun taken en hun uitvoering en na een grondige studie van de begroting. Wellicht zijn er in de instellingen zelf besparingen mogelijk zodat er middelen vrijkomen die voor andere doelstellingen kunnen worden aangewend.

Mijnheer de minister, kunt u mij een overzicht geven van de verzoeken tot dotatieverhoging en de redenen die hiervoor worden ingeroepen ? Wat is het verband met de uitvoering van de taken ? Welke voorstellen doen de instellingen op het vlak van besparing en verhoging van hun inkomsten ?

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, collega Creyf, u beweert dat er een malaise heerst in de wetenschappelijke instellingen. U haalt daarvoor vier redenen aan. Ik zal proberen die redenen te analyseren.

Ten eerste, in alle wetenschappelijke instellingen, onder de voogdij van de minister van Wetenschappelijk Onderzoek, werden de kaders gerationaliseerd. Deze operatie is gebaseerd op de algemene bepalingen, vervat in de circulaire 379 van het Openbaar Ambt. De bedoeling van de operatie was om de activiteiten van permanente aard, die in feite werden uitgevoerd door niet-statutair personeel, te laten opnemen in het statutair kader. In tien instellingen hebben wij ongeveer 150 statutaire betrekkingen gecreëerd, waarvan 43 in het Rijksarchief. Deze instelling alleen al geniet dus meer dan een vierde van de inspanning die werd geleverd voor de wetenschappelijke instellingen. Voor de negen andere instellingen duurde de aanwervingsprocedure van één tot anderhalf jaar. De lengte van de procedure is een gevolg van het naast elkaar bestaan van twee verschillende statuten en is ook een gevolg van de begroting, die eist dat iedere stap in de procedure wordt gecontroleerd. Het respect voor de statutaire regels en voor de procedure werd nooit bekritiseerd. Zo heb ik vastgesteld dat er op dat gebied geen enkele parlementaire vraag werd gesteld.

Zowel het wetenschappelijk als het niet-wetenschappelijk personeel van de instellingen werd vervangen volgens de statutaire procedure, telkens wanneer er iemand

Charles Picqué

wegging. De aanwervingen op de niveaus 3 en 4 blijven een probleem, omdat het Openbaar Ambt deze niveaus niet meer toelaat. Bijgevolg zou uw vraag over de aanwervingen van statutaire technici nauwkeuriger moeten zijn. Een groot aantal van hen bevindt zich inderdaad slechts onder een bijzondere graad in de instelling. Het kader dat aan deze bijzondere graden beantwoordt, is op dit ogenblik volzet. De bestaande bijzondere kaders, die niet worden gewijzigd door de circulaire 379, mogen niet worden verward met de oprichting van nieuwe beroepen om te voldoen aan de behoefte aan personeel. De DWTC, de federale diensten, houden nu een brede consultatie van de directie van de instellingen om te voldoen aan de behoefte aan nieuwe beroepen. Zij zullen later globaal in dienst worden genomen.

Ten tweede, de malaise betreffende de beheersautonomie. De beheersautonomie zou volgens u beperkt zijn. Het koninklijk besluit van 1 februari 2000 creëert nieuwe beheersregels voor de wetenschappelijke instellingen die sinds het einde van de jaren tachtig staatsdiensten met apart beheer zijn. Dit besluit aangaande de regels voor een staatsdienst met apart beheer verleent aan de instellingen een veel grotere autonomie dan in het verleden.

De instellingen hebben thans het recht elke nieuwe opdracht te weigeren indien zij de hiervoor overeengekomen budgettaire middelen niet ontvangen. Daartegenover staat dat zij verplicht zijn informatie te verstrekken over de aanwending van de openbare middelen en over de realisatie van de doelstellingen.

Ik herinner eraan dat een breed overleg tussen minister Ylief en minister Van Rompuy deze nieuwe regels voorafging tijdens de vorige legislatuur.

Kan over een malaise worden gesproken wanneer een openbare dienst wordt verplicht de wettelijke bepalingen te respecteren alvorens contracten te sluiten? Ik meen van niet.

Ten derde, de slechte administratieve organisatie zou het gevolg zijn van het feit dat de beheerscommissies worden voorgezeten door adviseurs-generaal van de administratie. Welnu, aangezien onze diensten afzonderlijk worden beheerd, komt het erop aan dat de administratie effectief aanwezig is. Het voorzitterschap, dat door de administratie wordt waargenomen, staat borg voor de autonomie van de ordonnateurs die aldus niet tegelijk rechter en partij zijn. Hetzelfde principe wordt eveneens aanvaard op het niveau van de wetenschappelijke raden. Zij worden niet voorgezeten door de directie van de instellingen. Zesendertig jaar lang al werd dit nooit geïnterpreteerd als een beperking van de wetenschappelijke autonomie.

Ten vierde, ik kan mij geen wetenschappelijke instelling voorstellen waarvan de activiteiten niet bij wet zouden zijn geregeld. Misschien is het echter aangewezen een hiërarchie van de prioriteiten op te stellen. In dat verband zal het besluit van februari 2000 nuttig zijn, want het stelt moderne middelen ter beschikking die het mogelijk maken na te gaan in hoeverre de doelstellingen werden gerealiseerd. Het rust de instellingen uit met meerjarenprogramma's en een instrumentenbord. Op die manier zullen de bestemmingen van de dotaties kunnen worden nagegaan en zullen er prioriteiten kunnen worden gesteld.

Het zou kunnen dat sommigen deze nieuwe transparantie beschouwen als een beperking van de beheersautonomie, maar volgens mij is dat de normale gang van zaken.

De federale diensten zijn in het bezit van de vragen en verantwoordingen met betrekking tot de argumenten die naar voren worden gebracht voor de dotaties van de instellingen. Indien gewenst zullen zij, gezien de beperkte tijd, later worden overgemaakt.

Soms heb ik de indruk dat de malaise terzake wordt veroorzaakt door de houding van sommigen die gekant zijn of huiverachtig staan tegen de modernisering van het beheer. De werkelijke oorzaken van de malaise en de bijbedoelingen terzake mogen niet met elkaar worden verward. Mij lijkt het alsof de modernisering wordt beschouwd als een eis, als een dwangmaatregel, terwijl het zonder meer onontbeerlijk is de instellingen te moderniseren.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, één van de bedoelingen van mijn vraag was de volgende. Ik hoor dat er een malaise is. Degenen die de voogdij uitoefenen, moeten weten wat er gebeurt. Dit kan aanzetten tot een beter onderzoek terzake. Ik ontken niet dat er bij sommigen een zekere weerstand tegen veranderingen kan bestaan. Hopelijk is dit hier en daar wellicht wel aanwezig.

Ik zal een aantal vragen die ik heb gesteld herformuleren als schriftelijke vraag opdat ik een exacter antwoord zou krijgen. Op een paar dingen wil ik nog wel ingaan.

U zegt dat men een jaar tot anderhalf jaar nodig heeft om een aanwerving te doen. Dat is toch lang. Als dat zoveel tijd vraagt, kan men niet over een performant bestuur spreken. Zou op dat vlak geen grotere autonomie aan de instellingen kunnen worden gegeven zodanig dat het misschien sneller kan worden uitgevoerd? De universiteiten hebben een grotere autonomie inzake wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijk personeel. Kunnen de instellingen ook niet meer autonomie krijgen wat de aanwervingen betreft?

Simonne Creyf

U hebt een paar keer verwezen naar het koninklijk besluit van februari 2000. Hoever staat u met de uitvoering van dit besluit? Daarin zijn immers een aantal nieuwe elementen inzake autonoom financieel beheer opgenomen.

Wat het voorzitterschap van de beheerscommissies betreft, meen ik dat in het verleden de directeurs zelf voorzitter van de beheerscommissie waren. Nu zijn het de adviseurs-generaal. U zegt dat men er gedurende 36 jaar nooit problemen over heeft gemaakt, maar voor zover ik weet waren voorheen de directeurs voorzitter van de beheerscommissie.

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw Creyf, ik ben het met u eens dat de aanwervingsprocedure een beetje te lang duurt. Dat is ook te wijten aan het feit dat de procedure mede door het budget wordt bepaald.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Vandaar mijn suggestie om instellingen op dat vlak meer autonomie te geven.

Minister **Charles Picqué** : Ja, misschien hebt u gelijk. Ik ben ervan overtuigd dat de controle op iedere stap van de procedure een bron van vertraging kan zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jan Eeman aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "uitleenprogramma's en collecties van Koninklijke musea aan de federale ministeries" (nr. 2212)

Question orale de M. Jan Eeman au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les programmes de prêt de collections des Musées royaux aux ministères fédéraux" (n° 2212)

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de rode draad loopt door. Vijf tot zes maanden geleden heb ik deze vraag schriftelijk gesteld, maar tot nu toe heb ik zelfs geen voorlopig antwoord gekregen.

Naast de ontwikkeling en bevordering van het wetenschappelijk onderzoek is het tentoonstellen van onze collecties aan het publiek één van de belangrijkste taken van onze Koninklijke Musea. Een gedeelte van de publieke tentoonstellingen gebeurt via uitleenprogramma's aan de verschillende federale ministeries.

Welke stukken werden door welk museum uitgeleend? Is er een inventaris van gemaakt? Zo ja, dan zou het geen 6 maanden mogen duren vooraleer men mij kan

antwoorden. Waar bevinden zich de uitgeleende werken? Voor welke termijnen worden de stukken uitgeleend? Onder welke voorwaarden of overeenkomsten gebeuren deze uitleenprogramma's?

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, collega's, omwille van de delicate aard van de kunstwerken die in het bezit zijn van de federale musea en de specifieke omstandigheden waarin zij moeten worden bewaard, lenen de verschillende instellingen zo weinig mogelijk stukken uit voor gebruik in ministeries of kabinetten. Alleen in uitzonderlijke gevallen worden kunstwerken uitgeleend aan de federale ministeries. Als de kunstwerken geen bijzondere bewaringsvoorwaarden vereisen, lijkt het me evident, niet betwistbaar en zelfs wenselijk dat de kunstwerken worden uitgeleend omdat ze beter tot hun recht komen in de administraties en de kabinetten dan in de kelders van de musea. Voor het imago van het openbaar bestuur en van het land is het, mijns inziens, belangrijk dat ruimtes waar veel bezoekers onthaald worden, opgeluisterd worden met mooie objecten. Ik ben van plan deze uitleenpraktijk aan te moedigen en erop toe te zien dat de praktische problemen die zich bij een uitlening voordoen, worden opgelost. Er moet rekening gehouden worden met de verzekering van kunstwerken en het vervoer ervan. Als deze problemen geregeld zijn, is het, mijns inziens, wenselijk kunstwerken uit te lenen.

De Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis hebben 18 meubelen uitgeleend aan de eerste minister. De Koninklijke Musea voor Schone Kunsten hebben in totaal 11 werken uitgeleend : 3 aan de eerste minister, 5 aan de minister van Buitenlandse Zaken, 2 aan de minister van Landbouw en Middenstand en 1 aan de secretaris van Buitenlandse Handel. De waarde van deze kunstwerken is bescheiden. Er werden geen Picasso's of Breughels uitgeleend.

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Mijnheer de minister, heb ik het goed begrepen dat er in totaal slechts 25 werken werden uitgeleend?

Minister **Charles Picqué** : Ik herhaal dat 18 meubelen werden uitgeleend.

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Het komt niet op 1 object aan.

Minister **Charles Picqué** : In totaal zijn er 29 objecten uitgeleend.

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Is dat alles?

Minister **Charles Picqué** : Inderdaad.

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Worden ook schilderijen uitgeleend? U spreekt over meubelen.

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer Eeman, de lijst bevat geen schilderijen, wel een zitbank, stoelen en een tafel-tje.

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Mevrouw de voorzitter, ik neem akte van het antwoord van de minister. Ik vrees dat ik op deze problematiek zal moeten terugkomen.

Minister **Charles Picqué** : De gemeenschappen hebben wel schilderijen uitgeleend. De federale kabinetten hebben geen schilderijen geleend.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de Mme Martine Dardenne au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la déclaration récente du Conseil de l'Europe à propos de la directive 98/44 relative au brevetage du vivant" (n° 2303)

Mondelinge vraag van mevrouw Martine Dardenne aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de recente verklaring van de Raad van Europa in verband met richtlijn 98/44 betreffende de octrooi-verlening op levend materiaal" (nr. 2303)

Mme **Martine Dardenne** (AGALEV-ECOLO) : Madame la présidente, monsieur le ministre, chers collègues, en son temps, j'avais, avec d'autres collègues, interrogé votre prédécesseur, M. Demotte, sur la directive 98/44 qui concerne la protection juridique des inventions biotechnologiques, ce que l'on appelle plus communément la directive sur le brevetage du vivant.

Cette directive devrait en principe être transposée dans les législations nationales pour le 30 juillet 2000. Cependant, à ce jour, aucun Etat membre n'a transposé dans sa législation nationale une directive qui énonce qu'un gène peut être breveté s'il est isolé du corps humain. Or, un élément nouveau, important me semble-t-il, vient d'apparaître dans le dossier. Ce 29 juin, l'assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe a voté, à une très large majorité puisqu'il n'y a eu que trois votes contre, un appel aux quinze Etats membres de l'Union européenne afin de renégocier cette directive pour permettre un véritable débat public.

En outre, l'assemblée du Conseil de l'Europe a appuyé les gouvernements qui, à ce jour, ont introduit un recours contre la directive auprès de la Cour de justice. Ils s'agit de trois Etats membres : l'Italie, les Pays-Bas et la Norvège. Cette assemblée a aussi demandé au comité bio-éthique du Conseil de l'Europe, instance qui intervient fréquemment, d'évaluer si, dans les différents pays,

les nouvelles technologies de la médecine et de la biologie sont compatibles avec les principes d'éthique fondamentaux des droits de l'homme et de la dignité humaine. C'est donc réellement un élément nouveau qui est introduit dans ce dossier. Le Conseil de l'Europe est une instance qui, même si elle n'est pas décisionnelle, est beaucoup plus large que l'Europe des Quinze. En effet, quarante-et-un pays y sont représentés. En outre, cette instance a aussi une autorité morale; on sait que l'Union européenne a surtout des préoccupations économiques. Il est donc important de tenir compte de cet avis puisqu'il s'agit d'une prise de position partagée par quarante-et-un pays de l'Europe.

Pour donner suite à cet appel du Conseil de l'Europe, comptez-vous entreprendre des démarches avec d'autres Etats membres pour demander la renégociation de la directive ? Je pense que la présidence française qui vient de débiter ne sera pas du tout inactive à cet égard.

Comptez-vous attendre les différents avis sollicités par le Conseil de l'Europe avant d'avancer plus avant dans la transcription d'une directive pour le moins contestée et contestable ? Elle est d'ailleurs très contradictoire dans les termes. Pour ma part, je pense qu'il serait utile d'attendre ces avis.

Enfin, comptez-vous mettre à profit ces nouveaux délais pour organiser chez nous un véritable débat public, comme le demande le Conseil de l'Europe ?

M. **Charles Picqué**, ministre : Madame la présidente, chers collègues, tout d'abord, où en est-on en ce qui concerne la transposition de la directive ? Jusqu'à présent, deux pays ont transposé cette directive dans leurs droits nationaux. Il s'agit de la Finlande et du Danemark.

Cela étant dit, la question de Mme Dardenne est évidemment particulièrement importante en ce qui concerne, d'une part, l'éventuelle renégociation et, d'autre part, le débat public à ce sujet.

En ce qui concerne le débat public, lorsque je suis arrivé aux Affaires économiques, j'ai eu le sentiment qu'un débat avait effectivement eu lieu dans la mesure où un colloque - mais vous allez peut-être me dire que cela n'est pas suffisant - avait été organisé en février. Je profite de l'occasion pour rappeler que ce colloque a permis à chacun de s'exprimer. En effet, des industriels, des ONG, des scientifiques, des membres du comité de bio-éthique y participaient.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Er waren ook politici aanwezig.

M. **Charles Picqué**, ministre : Des hommes politiques étaient heureusement également présents.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Maar of het debat op dat colloquium kon worden gevoerd is iets anders. Dat hebt u trouwens zelf toegegeven.

Minister **Charles Picqué** : Ik meen dat het in februari was.

Par la suite, j'ai constaté que le cabinet avait mené à bien une série de tables rondes avec les différentes parties concernées à qui on a demandé de confirmer leur position par écrit.

Le niveau de consultation est-il ou non suffisant ? Pour ma part, j'ai tendance à croire que l'on peut procéder très longtemps à des consultations. Toujours est-il que nous avons entendu les avis de nombreuses personnes.

J'en viens maintenant à la question relative à la renégociation de la directive.

Cette directive pose, selon moi, un problème d'ordre purement moral et éthique. Il s'agit de la clarification entre "découverte" et "invention". Ce point est, à mon avis, fondamental. Je tiens à me démarquer totalement de ceux qui considèrent qu'on peut breveter la découverte et avec qui je ne suis pas d'accord. Mais il ne faut pas non plus verser dans le sens inverse et ne plus rien "inventer" à partir d'une découverte. Je peux vous donner des exemples d'ordre scientifique pour vous prouver que sans invention à partir d'une découverte scientifique, on n'aurait pu créer, notamment, certains antibiotiques, etc.

Comme je l'ai déjà dit, nous devons respecter les principes éthiques.

Il s'agit d'une directive qui impose aux Etats membres d'adapter, si nécessaire, leur droit national des brevets pour tenir compte des dispositions adoptées par cette directive.

Le texte réaffirme cependant que c'est bien le droit national des brevets qui doit être appliqué pour la protection des inventions biotechnologiques.

Le considérant 8 réaffirme également que le but de la directive n'est pas la création d'un droit particulier se substituant au droit national des brevets, ce dernier restant la référence essentielle pour la protection juridique des inventions biotechnologiques, sous réserve d'adaptations nécessaires.

Le considérant 14 est intéressant. Il précise que "le droit des brevets ne saurait se substituer aux législations nationales ou européennes fixant d'éventuelles limitations ou interdictions ou organisant un contrôle de la recherche et de l'utilisation ou de la commercialisation de ses résultats, notamment par rapport aux exigences de santé publique, de sécurité, de protection de l'environnement, de protection des animaux, de préservation de la diversité génétique et par rapport au respect de certaines normes éthiques".

Contrairement à ce que certains voudraient faire croire, ma position a toujours été - et je veux ici être clair car j'ai été étonné de constater que certains ont modifié de manière intentionnelle ma déclaration initiale à ce sujet - de faire respecter en droit belge le principe fondamental de la non-brevetabilité du génome humain. Il s'agissait, d'ailleurs, d'une de mes premières déclarations en tant que ministre. En effet, dès le lendemain de ma nomination, on avait annoncé sa découverte.

Le respect de ce principe implique donc que tout gène ou toute séquence de gène nouvellement découvert soit immédiatement versé dans le domaine public afin que son accès soit libre et gratuit pour tous.

En effet, un élément capital pour la recherche publique est de pouvoir puiser dans la découverte de quoi inventer; sans cela, apparaîtrait une limite. Il ne s'agit pas de considérer uniquement l'aspect éthique, mais également les aspects de l'efficacité scientifique et de volonté de progrès.

Ainsi, lors du processus de transposition de cette directive dans le droit belge, il importe de ne pas perdre de vue les aspects éthiques en jeu, mais aussi de veiller à ce que trois principes fondamentaux soient respectés : la non-patrimonialité du corps humain - je viens d'en parler -, le consentement libre et informé du donneur de matière biologique, et l'interdiction d'obtenir un brevet pour la découverte ou l'identification d'un gène ou de la séquence d'un gène. Ma position est donc claire en ce domaine.

Sur la question de la renégociation de la directive, ceux qui partagent cette opinion au niveau européen ou au niveau international sont en pleine phase de consultation. Il me semble que s'il apparaissait que les principes dont je viens de faire état peuvent constituer un mal ou entraîner une interprétation abusive

de la directive, il conviendrait de renégocier. Il est indispensable d'obtenir des garanties que la directive actuelle, dans son esprit et dans sa lettre, permette d'inscrire dans le droit belge le respect des trois principes énumérés ci-avant.

Mme **Martine Dardenne** (AGALEV-ECOLO) : Madame la présidente, je voudrais d'abord remercier M. le ministre pour sa réponse que je considère relativement claire quant à ses intentions. En effet, pour moi, la directive ne garantit pas les trois principes que vous avez énoncés. Si, lors de la retranscription en droit belge, les trois principes sont garantis, nous nous retrouverons probablement en contradiction avec la directive, ce qui ne me dérange pas; cela peut se faire. Moi, je souscris à une telle proposition.

Néanmoins, s'il est vrai que les considérants sont importants, ce ne sont que des considérants. Les articles de la directive ne sont pas, eux, à la hauteur desdits considérants. La clarté doit être faite sur la définition de "découverte" et d'"invention". Je suis d'accord avec vous pour affirmer que ce qui ne peut pas être breveté est de l'ordre de la découverte et que les inventions, même celles qui permettent d'arriver à une découverte, sont elles brevetables. Il n'est nullement dans mon intention d'affirmer autre chose.

Cela dit, comme le faisait remarquer Mme Creyf à propos du débat public, je trouve que le colloque qui a eu lieu concernait surtout les spécialistes de la question et ne constituait pas un débat public, au sens où on pourrait l'entendre si l'on pratiquait en Belgique les conférences citoyennes du Danemark, qui forment une consultation très large de la population.

La direction que propose la directive consiste en de l'éthique, bien sûr, mais aussi en des enjeux de société, d'orientation de société dans le sens de la marchandisation du vivant où chacun d'entre nous, concerné par l'évolution de la société dans laquelle il vit, devrait pouvoir donner un avis, au moins par le biais de systèmes représentatifs. Peut-être devrions-nous informer beaucoup plus largement les citoyens qui ignorent trop souvent ce que représente ce genre d'enjeu. Parler de "la protection juridique des inventions biotechnologiques", voilà qui ne dit rien à personne. Il s'agirait de lancer une campagne d'information à ce sujet. Un véritable débat d'idées dans la société serait particulièrement intéressant, à mon sens, lorsqu'il s'agit d'enjeux de ce type.

Je partage votre commentaire concernant la recherche : le risque existe de voir des multinationales bloquer toute recherche, de disposer de données leur permettant de s'octroyer des bénéfices sur le compte de chacun d'entre nous.

Mais pour moi, il s'agit d'un enjeu éthique. Cela fait partie de la morale économique et de la morale par rapport à la recherche.

Je ne peux donc que m'associer à vos préoccupations et vous soutenir dans votre démarche.

Je pense en outre que la question de la renégociation doit être creusée car beaucoup de choses se disent dans ce sens-là. Vous savez que, se fondant sur les considérants, votre homologue française a déclaré que cela n'était pas transposable en droit français car il y avait des contradictions. MM. Clinton et Blair, qui sont des partisans du libre-échange, ont adopté une position par rapport au génome. Ce dossier est donc en train de rebondir. Et les enjeux sont à ce point importants que cela vaut la peine qu'on s'y attarde et qu'on ne se précipite pas en tout cas.

M. **Charles Picqué**, ministre : Madame Dardenne, ce n'est pas que dans ce dossier-ci que l'on peut, à un moment donné, mesurer la relative schizophrénie qui existe entre les décisions européennes et les décisions des Etats qui composent l'Union.

Ce que vous avez dit en ce qui concerne l'information de la population au sujet de la biotechnologie est vraiment très important. En effet, les gens ne mesurent pas à quel point cette découverte extraordinaire va changer leur environnement. Et je pense que notre population n'est pas suffisamment armée en termes de connaissance des concepts pour pouvoir juger. Il est des domaines où l'on constate une insuffisance d'information, alors que les enjeux vont pourtant impliquer toute la société.

J'en viens maintenant à l'essentiel, à savoir la transposition de la directive en droit belge. Cette directive est déjà le fruit d'un compromis. Si l'on peut être assuré que le caractère relativement flou de la directive nous permet de la transposer en droit belge en observant les conditions et les objectifs que j'ai énumérés, c'est bien. Si on renégocie la directive, je ne vous cacherai pas que je crains des mauvaises surprises qui pourraient en découler. La "marchandisation" des découvertes est quand même une chose qu'autorise une certaine conception de la société, dont on pourrait trouver aussi des défenseurs au sein des instances européennes. Et je sais de quoi je parle puisque que j'ai récemment suivi un débat à ce sujet.

Donc, je crois qu'il faut aller de l'avant comme si on avait compris la directive européenne dans le sens que je viens d'exposer. Et il faudrait peut-être se concerter avec d'autres Etats afin que nous ne nous retrouvions pas isolés s'il devait y avoir des contestations.

Mme **Martine Dardenne** (AGALEV-ECOLO) : En effet, il est clair que l'on se fera attaquer par la Commission européenne.

La **présidente** : La vigilance s'impose donc.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

La question orale n° 2040 de M. Charles Michel est reportée à une date ultérieure.

- *La réunion publique de commission est levée à 13.06 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.06 uur.*